

ЖИТНО ЗЪРНО

.....
списание за духовна култура

2/2001

-
- **В БРОЯ:**
 - **Скъпоценните камъни**
 - **Окултна архитектура**
 - **Традицията на Свещения Граал**

Фотография: Живко Стоилов

Продължител
на списание "Житно зърно" излизало
от 1924 до 1944 г. основано от
ученици
и последователи
на Учителя Петър Дънов

Редакционна колегия:
Георги Стойчев
Мария Кисова
Д-р Светла Балтова
Иванка Кръстева
Татяна Йорданова
Минка Петрова

адрес: Пловдив 4000
ул. "Софроний Врачански" 5А

e-mail:
jitnozrno@hotmail.com
тел.: 032/235 080

Художествено оформление
Борис Стоилов

Предпечатна подготовка и печат
Издателска къща "Хермес" ЕООД

ISSN 0861 427X
ДУХОВНО ОБЩЕСТВО
© БЯЛО БРАТСТВО
© ЕТ "ЖИТНО ЗЪРНО"

СЪДЪРЖАНИЕ

ЖИВОТО СЛОВО

Образът на свършената усмивка *Беинса Дуно* 3

ШКОЛАТА

Смирението *по беседи на Учителя, г-р В. Велев* 5

Търпението *по беседи на Учителя, г-р В. Велев* 6

СРЕЩА "ПЛОВДИВ 2001"

Принципи на окултната архитектура *арх. Н. Попова* 8

Лечебната и трансформираща сила на движенията
г-р Св. Балтова 12

СВЕТЪТ ОКОЛО НАС

Кристалите 15

Окултна геология *Хр. Христов* 19

Хилдегард фон Бинген за кристалите 20

Камъкът Чинтамани 22

Панорама на есенното звездно небе *Н. Данкова* 23

ПОГЛЕД НАВЪТРЕ

Молитвата "Отче наш" 25

Традицията на Свещения Граал *Хари Салман* 28

Лечение и изчистване на чакрите с кристали 34

ОГНИЩА НА ДУХА

Колежът Шумахер *Минка Петрова* 35

Сатиш Кумар *Минка Петрова* 37

ЕДИНСТВОТО НА ЖИВОТА

От крило до крило *Татяна Йорданова* 38

Стихове от Блага Димитрова 39

Победителят

Стихове от Блага Димитрова 40

Езотерика на косите *Андрей и Олга Будугай* 42

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

Учителят Петър Дънов. Живот и Учение 44

Здраве и болест *Учителя Беинса Дуно* 44

Изцелението на Европа *Хари Салман* 44

Оригинални текстове на Розенкройцерите 45

Светлината отвъд *г-р Реймънд Мууги* 45

Beinsa Duno about Paneurhythmy 46

Уважаеми читатели, пред вас е новият брой на “Житно зърно”, който ще бъде и последният за 2001 година.

Апокалиптичното време, в което живеем, разтърсва народите, нациите, религиозните и етнически общности и изисква повече от всякога обръщане към изконните ценности, изисква осъзнаване. Обикновеното ни съзнание, затлачено с грижите на деня и с ужаса, насаждан от медиите, ще трябва да бъде пронизано от лъча на Мисъята, която идва от най-чистите сфери на Духа. В усилни времена духовните учители са призовавали за молитва. Учителят Беинса Дуно е дал едни от най-силните си молитви в периодите преди и по време на Първата световна война. За съжаление, човечеството не се е променило към по-добро и те звучат тъй актуално, сякаш са дадени за нашето време.

Молитвата е онзи вик на душата, угнетена от сенките и тъмнината, който я съединява с нейния Творец и разпръсква трака на ноцата. Учителят Беинса Дуно нарича молитвата дишането на душата. Вероятно няма човек, който да не се е полюлил поне веднъж в живота си. Дори закоравелият атеист в момент на боака е изохкал: “Господи!” Почти всеки голям творец на словото е оставил на хартия поне една своя молитва. В настоящия брой публикуваме молитвата на големия руски писател на XX век Александър Соколенцин. Беше ни подсказана идеята за “Българската молитва” – словата на преклонение и зов, излезли изпод перото на най-големите български писатели и поети. Във всеки брой на списанието ще публикуваме някои от тях. А в този брой ще намерите молитва, дадена за спасение на българския народ от Учителя Беинса Дуно.

В предишните четири броя на списанието представихме четирите елемента, които изграждат нашия свят и нашите тела, което може да се разглежда като “хоризонтален разрез” на действителността ни; от този брой започваме да представяме “етажите”, известни като стъпала на еволюционната спирала, като започваме с подлежащите на човека нива – минерално, растително, животинско царство. Тема на настоящия брой са минералите. Поради обширния материал и огромния интерес към всеки от тези обекти, в следващите броеве ще се получи застъпване на телите.

До нови срещи, и нека да се изгълнят душите на формулата, дадена от Учителя:

“Божият мир и Божието благословение да залееят цялата земя.”

ОБРАЗЪТ НА СЪВЪРШЕНАТА УСМИВКА

Днес хората се занимават главно с недостатъците на живота. Кое е по-важно колко прах ще издяла скулпторът от някой камък или каква статуя ще извае от него! Какви недъзи има в света не е важно важно е какви добродетели има.

Под думата съвършенство някои разбират нещо недостъпно. Има хора, които са съвършени да окажат една милост; има хора, които са съвършени да направят едно добро в света.

Съвършеният работи, несъвършеният се труди, а който живее в безпорядъка, се мъчи. Съвършеният човек е доволен от всичко. Нему нищо не липсва. Съвършеният има всичко и още един малък излишък, с който иска да създаде един нов свят.

Какво е животът, в какво се състои той? Един се мъчи, друг се радва, един плаче, друг скърби; един умира, друг се ражда. Проявите на живота не са самият живот. В Евангелието се казва: "Това е живот вечен, да познаеш Тебе, Единнаго Истиннаго Бога."

Да познаеш цялата вселена с нейните десет милиарда слънца и безброй планети и луни какво дълго време се изисква, за да гоидем до едно частично познание за живота!

Питат също какво е Господ! Когато гоиде времето да знаете кой е Баща ви, ще Го познаете. Всички сега се бият и разрешават какво нещо е Господ!

В годината се раждат 40 милиона хора. Умират 35 милиона. Кой се грижи за тези хора? Кой се грижи за животните, за гърветата, за тревите, кой се грижи? Кой се грижи за цялата Земя, за Слънцето, за Марс, за Сатурн, за Венера, за Меркурий? Кой се грижи за всичко?

Красотата на живота е в големите противоречия, които съществуват.

Злото в света е творчески принцип, кой-

то е имал сила да обърне оная инертна материя в природата и да създаде от нея един свят. После иде доброто, което работи върху света, за да го уреди.

Не търси любовта като забавление. Любовта е не само стимул, но най-великата храна, която се доставя на човека. Без любов храна не можеш да си доставиш. Без любов храна на сърцето си, на душата си и на духа си не можеш да доставиш.

Христос носи кръста си от любов, но само до половината път. Половината от физическите страдания остави ние да ги носим. Те са благословение.

Хората искат много малко да плачат. Запалят на Господа една свещ, дадат някоя скъсана риза и стари обувци или две-три парцаливи банкноти. Искат евтино да минат.

Защо обичаме нещата? Ти обичаш един плод, една книга заради съдържанието им. Писанието казва: "Възлюбил си истината в човека."

Истината сама по себе си носи два други елемента: тя носи любовта и мъдростта.

Истината, това е мощното в света, с което Бог се изявява. По същество Бог е любов. Но без истината не можем да познаем Бога. Само в истината можем да познаем какво нещо е любовта. И знанието без истината е непонятно за нас. Само истината прави любовта понятна. Само истината прави мъдростта понятна.

Що е истина? Туй, което прави нещата понятни в света, прави ги достъпни, приложими в живота. Туй, което изявява самата реалност. Ние, хората, сме сънагледници на тази реалност.

Истината не обръща внимание на външната форма на хората. Истината, като намери въглен, прави го на диамант. Истината, като намери един камък, прави го на скъ-

поценен. Истината, като намери мъртвия, оживява го. На страдащия премахва страданието. Дето истината влезе, тя урежда света. Нашият свят ще бъде устроен от истината. Как ще го устрои, само истината знае. Следователно всички, които искат да вървят напред, трябва да обичат истината. Как ще обичаш истината?

Ако си разтревожен, че си изгубил нещо, щом зърнеш истината, забравяш всички свои страдания. Щом дойде истината при тебе, всичко изгубено ще се върне.

Защо ще скърбиш и ще плачеш тогава? Не само ще се върне, но ще се върне стократно.

Следователно, ако възлюбиш истината, всички твои изгубени вещи ще се върнат, всички твои разрушени чувства ще се върнат и всичко твое изгубено ще се върне. Ще се върнат при тебе всички онези, които те обичат и ще видиш всички ония, които те любял. Ако изгубиш истината ще изгубиш всичко. Светът ще остане неустроен.

Що е безлюбие? Светът, който няма никаква форма, няма никакви възможности, няма никакви условия.

Помни закона:

Бог, който иска да ни обикне, най-напред ще ни тури на едно пречистване през огън и при това пречистване страдаме. И като ни пречисти, ще вложи най-хубавото, което има у себе си. Ще вложи истината в човека. Истината не може да се вложи в едно омърсено същество. Ние не искаме да страдаме. Ако страдаме, ще се пречисти нашият съд, в който ще се вложи истината в живота.

Какво нещо е истината? Щом помислиш за истината, щом сърцето ти е чисто, веднага скърбите ти ще изчезнат. Ако сърцето ти е нечисто и мислиш за истината, скърбите остават. Щом остават скърбите, знай, има някаква нечистота у тебе.

Благодарение на това, че ни обичат, ние съществуваме. Благодарение, че Бог ни обгръща със своята любов и като гледа снизходително към нас, се усмихва.

Сега ние живеем в най-лошите условия, в един свят, дето любовта е неразбрана. Тая любов не може да ни освободи.

Истината иде на помощ да ни освободи от миналото робство на света. Интересува ни как ще се освободи светът, а не как се е за-

робил. Няма по-хубаво нещо от това човек да живее в истината! Няма по-хубаво нещо от това, думите да имат едно значение! Коемо говориш да има само едно значение!

Ако повярвате в това, ще се подмладите, докато станете малки деца. Който не се влюби, не може да се подмлади. Що значи любов?

Любов значи да родиш истината, а за да родиш истината, трябва да се влюбиш. Единственото нещо е да се влюбиш в любовта и да родиш истината. Като родиш истината, тя ще ти даде възможност да станеш човек. Що е човек?

Човек е оня, който се е влюбил в любовта, родил се е от истината и е възпитан от мъдростта. Важното в света е да бъде будно съзнанието ви за истината, да влезете в съприкосновение с нея. Тя е като изгряващо слънце. То е да имаш всички възможности и да оцениш в себе си какво нещо е Божественият свят!

Ние трябва да бъдем готови за новото, което иде в света. Иде безсмъртието.

Събрали се няколко светии да покажат кой как вярва и как обича Господа. Един казал: "Аз нищо не мога да кажа", но взел камък, стиснал го и от камъка отдолу излязла вода, а отгоре огън. Другите само разправяли как обичат Господа, а като стиснали камъка, ни огън, ни вода излязло.

Ако не можеш да хванеш едно страдание и като го стиснеш, отдолу да излезе радост, а отгоре светлина ти си далеч от истината.

Писанието казва: "Господ ще ти бъде слънце." А и ние трябва да станем слънце за страдащите. Да идем при тях и да озарим техния свят! Трябват слънца на новата любов, на истината, която ще ни направи свободни и господари на живота, да служим на Бога тъй, както Той обича.

Сп. "Житно зърно", год. 17

СМИРЕНИЕТО

Подготвил по беседи на Учителя **г-р Васил ВЕЛЕВ**

В беседите и лекциите си Учителя Бейнса Дуно отделя важно място за добродетелите и вътрешните качества, които трябва да придобие всеки, който иска да стане ученик в школата на Бялото братство. Той казва:

Основа на живота и начало на всяка работа са добродетелите. Без тях нищо не се постига. Магията на живота се крие в добродетелите.

Първото нещо, което се изисква от ученика, е смирение да знае, че Вечното, Безграничното не могат да се вместят в преходното, ограниченото. В смирение се зараждат всички Божествени добродетели. Смирението е основа за развитие на всички дарби, основа за всички постижения. Кротостта и смирение са вътрешни качества, които дават възможност на човека да се развива правилно. Смиреният никога не говори за себе си. Той изпълнява задълженията си тихо и добросъвестно. За да придобие Любовта, казва Учителя, непременно трябва да имаме смирение. Любовта познава само смирените, слабите тя е техен дар.

Закон е: всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога. Първото нещо, което се изисква за създаването на тази връзка, е смирение. Имате ли смирение, Божията Любов може да дойде във вас.

Да ходите с набедени глави, това не е смирение. Смирението погледва такава състояние на душата, при което човек възприема Великото, Божественото, което осмисля живота. Смиреният се приспособява към различните условия. Всички Учители са минали през смирение. Ако великият Учител Христос казва, че има смирено сърце, колко повече вие, които искате да станете ученици на Бялото братство, трябва да придобиете смирение. Освен смирение, нужни са още четири качества: честност, доброта, интелигентност и благородство, които са присъщи на ученика. Щом се придобият тези качества, Учителят ще извика ученика си на име, ще го благослови и просвети.

Като дойде на Земята, Христос трябваше да приложи двата велики закона: на смирение и на търпение. Той казва: "Ако не станете като малки деца, не може да влезете в Царството Божие." Да станеш дете, това значи да се смириш. Само смиреният служи на Любовта, Мъдростта

и Истината. Само смиреният може да влезе в Царството Божие. Първото нещо, което трябва да научите от проповедите на Христа, е смирение. То е майка на истинското, положителното знание. Гордостта е майка на временното, преходното знание. Ако искате Небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, вие трябва да бъдете смирени. Да бъдеш смирен значи да съзнаваш, че всичко можеш да направиш, а същевременно да си толкова благ, че да отвориш път и на една мравка.

Само разумният човек може да бъде смирен. Някои мислят, че смиреният човек е слаб. Не, смиреният човек е много силен. Всички хора на добродетелите са смирени хора, а те са и най-великите, най-силните. Истински смиреният е най-силният човек. Той заема последното място и от там наблюдава всичко без възмущение. Той вижда всичко, а него никой не го вижда. Докато хората те гледат, ти не можеш да бъдеш смирен. Обръщай внимание не на художника, но на неговите картини. Художникът трябва да бъде в сянка, а картините му в светлина. Така трябва да разбирате живота.

Като ученици, от вас се изисква голямо смирение, да не се бъркате в работите на своите ближни, да не се осъждате. Щом осъдите някого, вие веднага се свързвате с неговите отрицателни черти.

Много хора днес страдат, защото са научили само изкуството да се увеличават. Те трябва да изучават закона на смаляването, т.е. да се смирят. Малкият, смиреният човек може да мине отвсякъде. Големият обаче се спъва от най-малкото препятствие.

Да се смири човек, това значи да бъде готов всеки момент да изправи погрешките си. Смирението погледва съзнаване, разбиране, виждане на нещата тъй, както са в действителност. Смиреният човек знае какво представлява сам по себе си във всеки даден момент. Той не се мисли нито за повече, нито за по-малко от това, което е.

Когато човек пристъпя към Великото в света, трябва да има смирение, трябва да знае, че той не е разгадал света. За да може да разгадае света, той трябва да бъде свързан с Бога. Светът винаги ще остане една неразгадана загадка.

Смирението укротява алчността у човека,

а кротостта е оръжие против гнева. Чрез кротостта и смирението иде Божията благодат. За да разберете Любовта, тя трябва да мине през кротостта и смирението. Смирението е път, врата, през която трябва да влезете в Божественния свят, да се научите да работите. Само смиреният човек върши волята Божия и затова познава Любовта. Само Божията Любов осмисля живота. Първото нещо, което се изисква от религиозните, от духовните хора, е да имат смирение, да признаят, че знаят много малко, че от сега нататък има да учат много.

Не е достатъчно само да знаете, но да прилагате това знание. Знание без приложение прави човека горд. Гордостта е обратен процес на смирението. Кога се смирява човек? Кога прилага знанието, което е придобил. Така той вижда какво може да направи и какво не може и постоянно се смирява.

Учителя дава следното практическо правило: Кога човек дойде в изкушение, да се сма-

ли, веднага да се почувства малък и нищо пред Бога, и тогава изкушението минава. Да се смири човек, това значи да мине през огъня на Любовта.

Каквото и да се случва в живота на ученика, от него се иска смирение. Смирението не е външно качество, а вътрешно. То е мярка, която определя правилните отношения между човешките и Божествените мисли. Следователно докато не се смири, човек не може да има правилни отношения към Първата причина на нещата. Казано е в Писанието: "Бог към смирените благоволи, а на горделивите се противи." Докато човек върви успоредно с Божественния свят, смирението има смисъл. Внесете тази идея в ума си, за да приемете новите идеи, да приложите новите методи за тяхното реализиране.

ТЪРПЕНИЕТО

След смирението, търпението е едно от най-необходимите качества, които трябва да развие окултният ученик. За него Учителя Бейнса Дуно казва следното:

Търпението е велико качество и в човешкия характер няма по-благородна черта от него. Търпението трябва да се придобие, а страданието е един процес, чрез който може да се придобие търпение. Дълготърпението пък създава условия да се прояви любовта. Търпението е жизненият еликсир на душата. То е вътрешно качество на човешката душа, което ние наричаме "будност на съзнанието".

Търпението е едно качество на разумните и великите хора. Само здравият човек, само благородният, само съзнателният човек може да бъде търпелив. Дали човек е светски или религиозен, както стане ученик на Великата школа на живота, първата година ще изучава мълчанието. Хората около него ще говорят, ще се произнасят върху различни въпроси, а той ще слуша и ще мълчи. Втората година ще изучава търпението. Каквото и да му се случи през това време, той трябва да го понася с търпение. Третата година ще изучава закона на вярата. Да вярва човек, това значи да дойде до убеждението, че всичко е за добро. Вън от любовта търпение не съществува. В основата на съзнателната любов лежи търпението. Велика любов е тази, която понася всичко с търпение. Търпението още е разумен акт. За да можем да претърпим външните несгоди, трябва да имаме вътрешно равновесие на душата, сърцето и ума. Търпението е качество на разумния, на вътрешно богатия, на

оня, който е добил самообладание. Някой казва, че търпи по неволя, и мисли, че е търпелив. Неволята не е търпение. Не е достатъчно само да виждаш грешките и да желаеш да ги изправиш. Важно е да знаеш методи за тяхното изправяне. Търпението е метод за изправяне на грешките. Ще търпиш хората, ще търпиш и себе си, докато се изправиш.

Човек е дошъл на Земята не да се бори със злото, но да развива самообладание и търпение, да работи с положителните сили на Природата. Защо трябва да бъде човек търпелив? За да не се поддава на отрицателните сили. Търпението е броня, която предпазва човека от злото.

Търпението има две страни: от едната страна е съзнателното, разумно търпение, а от друга страна това, което се налага по необходимост. Ние говорим за разумното търпение, в което взимат участие умът, сърцето и волята. При това търпение човек е свободен. Само абсолютно свободният човек може да бъде търпелив. Търпението има следните отличителни черти: търпеливият човек усеща удоволствие и работи за постигане на един краен резултат. Търпеливият човек всякога е весел и затова не може да загуби равновесието си. Търпеливият има мир в себе си. Той всякога е тих и спокоен. Търпеливият човек проявява едно отличително качество – каквато и погрешка да направите пред него, той никога няма да наруши своя мир. Каквато и пакост да му направите, той ще остане тих и спокоен, и то не само привидно, но и вътрешно. Търпението е най-разумното качество на човека. Без търпение вие не можете да мръднете нито крачка напред. Най-хуба-

вият метод за придобиване на търпението е работата.

Мнозина казват: Търпението това е волщина. Не, търпението е велико качество. Съвременните хора не успяват в живота си, понеже са много нетърпеливи. Може да търпиш от страх, може да търпиш и от любов. Истинско търпение обаче е само онова, което се диктува от любовта. Такъв човек е търпелив при всички условия на живота. Търпението е необходимо за нас, за да не харчим напразно своите сили.

За да познае човек себе си, той трябва да има търпение. Пътят на страданията и радостите е път за постигане на търпението. Търпението се изпитва само в скърбите и страданията, в мъчнотиите. Когато сте скърбни, приложете търпението си, да опитате неговата сила и влияние. Страданията раждат търпението. Търпението пък създава условия за опитности. Опитността носи знание. Значи страдание, търпение, опитност и знание представляват една непрекъсната верига.

Търпението се култивира в страданията. Страдаш, понеже имаш някакъв дефект. Ще работиш върху този дефект, докато го изправиш. В изправянето на дефекта пък ще развиваш търпение.

Съвременните хора нямат нужното търпение, вследствие на което се оплакват едни от други. Днес хората не могат да се търпят само защото не се познават. Щом не познават Бога, те не познават и Любовта. Да вярва човек, това значи да търпи. Да търпи, това значи да понася всички неща, без да се смущава.

Музиката развива търпението. Немузикалните хора са нетърпеливи, припрени; те искат да постигнат всичко. Концентрирането на мисълта е в зависимост от дишането. Също така и добиването на търпение е в зависимост от дълбокото дишане. Не диша ли дълбоко, човек става нервен, сприхав, нетърпелив. За развиване на търпението ви препоръчвам да дишате дълбоко. Колкото повече секунди задържате дишането си, толкова по-голямо ще бъде търпението ви.

Всички растения и животни представляват условия за човека да се самовъзпитава. Искане ли например да развие търпението в себе си, човек трябва да наблюдава как паякът прави мрежата си. Тогава той си казва: "Паякът, толкова малко съществува, проявява търпение, защо аз, човекът да не бъда търпелив." Следователно от паяка човек може да се учи на търпение, от мравката на трудолюбие и постоянство, от пчелата на чистота и ред, и т. н.

Казано е в Писанието, че Бог е дълготърпелив. Ако не е дълготърпелив, Бог трябва да прояви гнева си. Като следствие на това светът ще се разруши, няма да остане нито едно живо същество на Земята. Големи са престъпленията и безза-

конията, които хората вършат, но Бог не се ръководи от тях, затова не проявява своя гняв. Да се разгневи Бог, това значи да наруши своя вътрешен мир, да излезе вън от своите закони и да унищожи това, което Той сам е създал. Това е причината, поради която Бог прилага своето дълготърпение. Следователно щом Бог е дълготърпелив, ние трябва да бъдем поне търпеливи. Не е позволено на човека да упражнява насилие върху ближния си в каквато и да е форма. Ще кажете на някого, че трябва да бъде търпелив, и му налагате вашата воля. Ако може да бъде търпелив, той сам ще прояви търпението си, но не външно. Търпението е вътрешен процес, не може да се налага отвън.

Ученикът трябва да бъде търпелив. Какво означава търпението? Някой мисли, че като въздържа гнева си, е търпелив. Това не е търпение, а мъчение. Търпеливият не се мъчи. Той е вътрешно богат и е готов във всяко време да плаща задълженията си. Той има вътрешна сила, която му дава възможност да понася всичко с радост.

Говори ли някой, изслушайте го, не го спирайте. Оставете го да се изкаже. Не бързайте да давате мнението си. Вие трябва да проявявате търпението си, да дадете свобода на всички. Недоразуменията в живота на хората се дължат единствено на тяхното нетърпение.

Жаген си. Вземи една чаша с вода, тури я пред себе си и гледай часовника, докато не изминат 60 секунди, да не пиеш. Гледай водата и бъди тих и спокоен. Ако издържиш опита, имаш търпение. Направи същия опит, когато си гладен. Тури хляб или плод пред себе си и чакай 1-2 минути. Ако издържиш това време, без да нарушиш спокойствието си, имаш търпение.

Стремете се да постигнете търпение. Чрез търпението се добива и дълготърпението. Дето е дълготърпението, там са всички добродетели. Знанието, силата, любовта се придобиват все чрез търпението. Само търпеливият човек може да има послушание към Бога.

Ако някой ви пита, защо сте дошли на Земята, ще кажете, че сте дошли да учите законите на търпението и на смирението. Щом научите тези закони и тяхното практическо приложение, вие ще завършите своята еволюция на Земята.

Начало на всички неща е Духът.

Начало на Духа е Любовта.

Зенитът на Духа е Мъдростта.

Краят на всички неща е Истината,
която носи Свобода.

ПРИНЦИПИ НА ОКУЛТНАТА АРХИТЕКТУРА. ДОМЪТ

арх. Наталия А. ПОПОВА

На 29, 30 юни и 1 юли в Пловдив се състоя ТВОРЧЕСКА СРЕЩА, включваща поетично-музикална програма и научна конференция, посветена на приложението на Учението на Бенинса Дуно в различни области на живота. В конференцията бяха представени 12 доклада, които ще публикуваме в няколко последователни броя на списанието. В настоящия брой ще намерите темите: „Окултна архитектура“, „Окултна геология – кристалите“, „Трансформиращото и лечебно въздействие на движенията с два примера от Паневритмията.“ В предишния брой на списанието беше публикувана друга тема, изнесена на конференцията – „Еволюционни нива на проявление на зодиакалните знаци“ (б. ред.)

Както в много други области на практическото знание, в неизчерпаемата съкровищница на Словото, Учителят дава и принципи, закони и методи на окултната архитектура.

Изучаването на беседите и на опитностите от историята на Школата възнагражда архитекта и строителя с действена система, която, приложена в проектирането и изграждането на здрави къщи и коригиране грешките на съществуващите, допринася за оухотворяването на средата ни.

Окултните принципи са седем. Те могат да бъдат приложени във всяка област, давайки универсален ключ за разрешаване на всички въпроси.

1. Принцип на разумността

Светът е живо и разумно Цяло. Материалната действителност е само един от аспектите на Абсолютното¹. Всяка негова проява е жива и разумна, всяко нещо е свързано с всички неща.

Къщата е жива същност, тя е част от космоса и резонира с него. Формите, цветовете, материалите – всички средства, които архитектът ползва, са живи посредници, символи в азбуката на разумните същества. Свързващо звено между Единия и човека, къщата провежда енергиите на Божественото. Забележително е, че на български думата „дом“ съдържа свещената срещка Ом.

В материалния свят домът е необходимост. За да запази своята цялост, индивидуалност, единство с Великото, за да се защити от *несгодите, които съще-*

¹ Великата Разумност, Източникът на живота, Разумният свят, Свърхсъзнанието, Божественото, Божественото начало, Първопричината, Великото, Великото в света, Цялото, Единият, Първичният източник...

ствуват на земята, ученикът трябва да има жилище. Домът крепи и закриля човека, той е второ тяло за него. Домът е нужен на ученика за окултната работа, която изисква обособено пространство – отделна голяма стая, където никога да не го смущава в упражнението, медитацията и където да плаче даже, без никога да го вижда.

Без дом човек е човек без характер.

Промените в къщата могат да доведат до промени на всички полета. Разказват случай с една сестра, която, изпаднала в голямо душевно притеснение, моли Учителя да ѝ помогне да го разреши. Той взема кофа с вар и заглажда пукнатината в мазилката на къщата ѝ с гумите: *Ето, замазахме счупеното на стената и сега всичко ще се оправи.* Така нейният проблем в духовния свят се разрешава. Има много подобни примери в историята на Изгрева. Когато човек осъзнае, че домът му може да бъде посредник във връзката с големия космос, битието му добива нова степен на осмисляне. С развитието на чувствителността си той започва да улавя недостижими преди, много по-фини аспекти на действителността и се учи да живее съзнателно в единство с Цялото. *Когато човек е свързан с добрите същества от трите свята – физическия, духовния и Божествения, той става маг.*

2. Принцип на съответствието

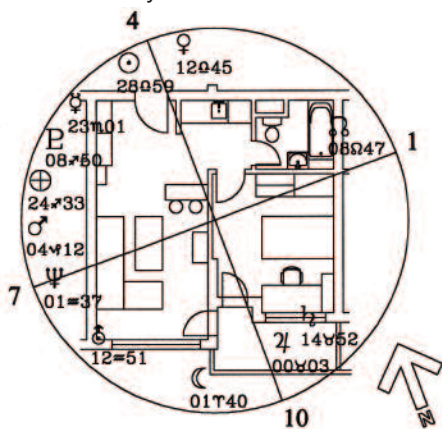
Между явленията и законите в трите свята, както и между самите явления по хоризонтала, на отделните полета, съществува съответствие. Принципът на съответствието позволява да се извеждат заключения по аналогия от фактите на физическия свят към фактите на невидимите за нас светове.

Астролозите и други окултисти ползват специални таблици на съответствията. Когато таблицата

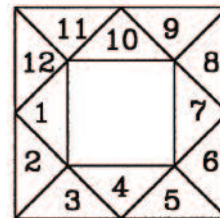
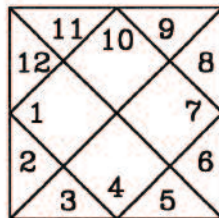
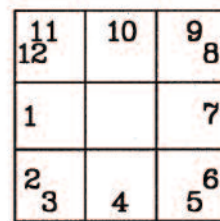
се затвори в кръг, се получава много удобен за работа на място, в къщата или върху плана ѝ, инструмент, археометър. Френският окултист от началото на века Сент Ив д'Алвекр го развива специално за приложение в областта на изкуството и включва в него музикални тонове, цветове, числа. Интересно е, че когато след заминаването на Учителя построяват елипсата и пентаграма на Мястото, използват археометъра на Сент Ив д'Алвекр. Тоналността, към която се стремят, е ла минор, една „тъжна тоналност“. Всички размери в композицията съответстват на тази тоналност и са почерпани от таблиците на археометъра.

В Словото къщата съответства на тялото на човека. Отделните ѝ елементи представляват частите му. Огнището е сърцето. Прозорците са пролуките, през които се осъществява обмяната с външната среда: понякога те представляват очите, а кепенците – клепачите, разтворени за светлината на истината, друг път са порите на тялото, приемащи енергии от космоса. Вратата е устата: всички същества имат уста, за да се хранят и отвърстие, за да се освобождават от ненужните вещества, а къщата има главна и второстепенна врата. Основите са краката. Коминът и кюнецът най-често са свързани с отвъдното. Килерът символизира материалните достояния на човека, изобилието, таванът – нематериалните придобивки. Както в организма има важни центрове, които не бива да се подгнущат, така и в къщата има места и центрове, които трябва да се познават и поддържат, за да не се позволява заплачването на енергиите в тях.

Покривът, който представлява главата, символизира завършеност, цялостност. Моментът на приключването на строителните работи по покрива бележи началото на живота на къщата, нейното раждане. Тъй като сградата повтаря мирозданието и е своеобразен център на света, този момент представлява начало на ново време, нов цикъл за нея и за обитателите ѝ. Учителят отдава голямо значение на този важен за астрологичния анализ на къщата момент, защото той е основа за построяването на хороскопа ѝ (фиг. 1) и съпоставянето му с темите на стопаните ѝ. Ваши-

Фиг. 1. Хороскоп на дома.

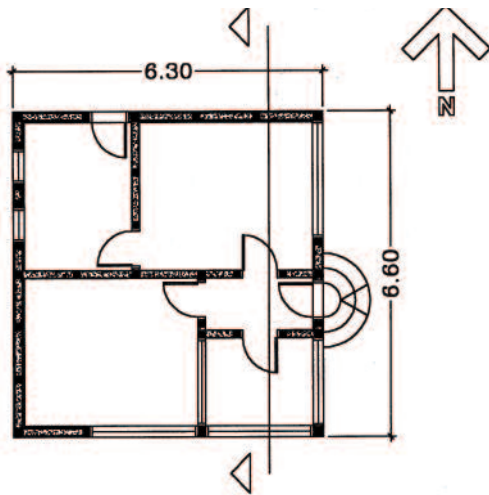
Фиг. 2. Системи с дванадесет прозореца, приложими в построяването хороскопа на дома

те бъдещи апартаменти трябва да имат на изток три прозореца, на юг три прозореца, на запад три прозореца и на север три прозореца. Дванадесет прозореца трябва да има апартаментът ви. Всяка една стая, в която живеете, трябва да има дванадесет прозореца (фиг. 2).

Принципът на съответствието обхваща всички явления. Има нещо в човека, което отговаря на цялата Земя. Има нещо, което отговаря на северния полюс, има нещо, което отговаря на южния полюс, има нещо, което отговаря на изток; има нещо, което отговаря на запад. Защото северът, това е Истината, или посоката на нашата глава... Югът е Добродетелта... Всяко направление, отдето идват силите на природата, оказва специфично влияние върху човека... Много важни са посоката на главната фасада (лицето на къщата), прозорците, входната врата, леглото, работното място, кухненската печка. Четирите посоки имат своите съответствия в четирите сезона, четирите свята – причинен, физически, умствен и астрален, четирите елемента – огън, земя, въздух и вода, в музикално отношение – квартата, в геометрично – кръста и квадрата.

Квадратът говори за стабилност, заземеност на енергиите. Това е фигурата на най-голямото противоречие, което трябва да се разрешава на земята... Квадратът е хармонично разпределение на силите във физическия свят. Къщичката на Стоянка Илиева (фиг. 3) е квадратна в план. Покривът на повечето къщи е квадратен. За да се освободят от противодействащите сили на квадрата, хората поставят върху покрива на къщите си триъгълник. Мансардният покрив на къщичката е комбинация от два триъгълника (фиг. 4), което му дава възможност да се впише много меко в средата.

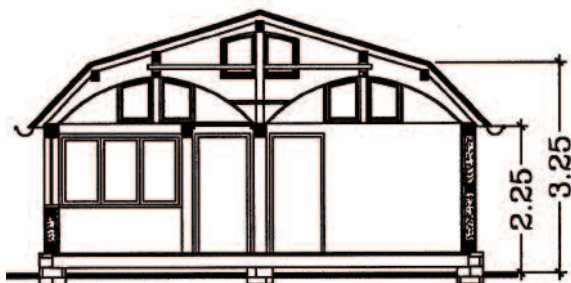
Кръгът е фигура, на която всички крайни точки имат еднакво отношение към централната точка. В

Фиг. 3. Къщичка на Стоянка Илиева. Разпределение.

живота на кръга няма противоречия. Ето защо първоначално Учителя има идея за застрояването на Изгрева в концентрични окръжности. В центъра са салонът, библиотеката и двуетажно общежитие с по две стаи, кухня и тоалетна за семейните и по една за самотните възрастни братя и сестри. На първия етаж има помещения за разни занаяти. Наоколо са разположени в полукръгове къщите на братята и сестрите сред парцели от около декар, със зеленчукови, овощни и цветни градини. Тази идея не е била осъществена... В началото салонът има прозорци с четвъртита форма, но после, по указание на Учителя, те са преправени на полукръгли, с очертание *като слънце*. Това кара салона да грее, да топли психически, макар и с еднокатни прозорци. Балкончето на горницата също в началото е четвъртито, но по-късно е преправено на полукръгло. Арковидни са горните прозорчета на къщичката на Стоянка Илиева, таванът ѝ е сводест (фиг. 4), стъпалата пред вратата (фиг. 1) и пред входа на салона също са полукръгли в план.

Геометричните фигури, формите, цветовете, особено чистите спектрални цветове, числата и техните съотношения, музикалните тонове и техните отношения са живи същества, велики принципи в природата. Учителя дава техния вътрешен смисъл. Те са азбука на една велика книга, която човек трябва да знае да чете, за да осмисли живота си. За да се възпитава

Фиг. 4. Къщичка на Стоянка Илиева. Вертикален разрез.

и развива човек в духовно отношение, трябва да се стреми да наблюдава и съзерцава красивите форми, защото те са израз на Божествените сили и идеи, а всяка уродлива форма е носител на низши сили. И когато човек носи в ума си известни форми, с това той се свързва със силите и идеите, които стоят зад тях, и тогава те неизбежно му влияят според своя характер. Красотата се предава чрез етерното тяло на душата и тя расте.

Разгърнатата система на съответствията обхваща планетите, астероидите, звездите, съзвездията, дните на седмицата, цветовете, музикалните тонове, буквите и числата, геометричните фигури, металите, кристалите, животните, птиците, земните и небесните йерархии, имената на Бог. Умело приложена в интериора и екстериора, тя допринася за хармонизирането на човека и неговия дом.

3. Принцип на вибрацията (трептенията)

Всичко в природата вибрира, всичко е енергия. Учениците в Школата се учат да работят с *живите сили на природата*.

За да провежда благотворна енергия къщата, за да бъде естествена, т. е. да не се забатачва, тя трябва да отговаря на ред условия.

- Основното изискване към къщата е да съответства на човека, да отговаря на едно вътрешно състояние в него.

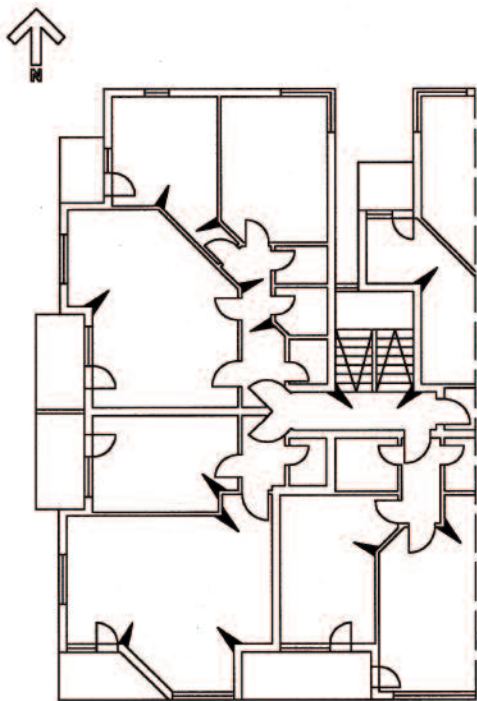
- Изграждането трябва непременно да започне на добро място и в добър час.

- Майсторите трябва да работят с любов и добро разположение: *цялото време, когато се гради къщата, да пееш, да си весел*. Къщата на Темелко в Мърчаево е строена от трънски майстори с песен и Учителя с радост приема да живее в нея.

- Условията да са благоприятни, времето – хубаво.

- Да не се строи с пари, взети от болен човек. Тези средства могат да се използват за издаване на книги или за *каквото и да е друго нещо, което не засяга отблизо човешкия живот*.

- Най-добре е материалът да е дърво – *най-добрият проводник на природните електричество и магнетизъм*; след дървото е тухлата, а най-лош проводник е камъкът. Каменните къщи са опасни, защото *няма случай в живота да си направите каменна къща и да не платите за нея*. Къщичката на Стоянка Илиева е изцяло дървена, не е боядисана нито отвън, нито отвътре. Подът е от чамови дъски, също небоядисани. (В някои случаи Учителя споменава азбест по-скоро в преносен смисъл, като материал, който премахва напрежението от страха от пожар.) Учителя загатва за материал, подобен на стъклото, който може свободно да се моделира, за къща от светлина, за къща необикновено фина, нямаща нищо общо със зловонието на съвременните сгради.

Фиг. 5. Съвременно архитектурно решение.
Изобилие от вътрешни ръбове.

- Необходимо е да се внимава откъде са взети материалите – в тия камъни, в тия дървета е скрита специфична Божествена енергия, и като се докосваме само до тях, тази енергия минава в нас.

- Самите материали да са нови и здрави, но от старото може да се ползва пригодното.

- Градежът следва да се извършва по определен план, всички размери и броят на елементите (прозорци, врати, подпори, греди и т. н.) да са осмислени номерологически, *даже тухлите да са номерирани, защото Бог не обича неопределените неща.*

- Формите трябва да са прости, но красиви. *Колкото по-красива е къщата, толкова по-разумни същества живеят в нея.* Желателно е острите ръбове да се избягват (фиг. 5) и да се търсят заоблени форми. „Параходът“ на стенографките на Изгрева е с полукръгло очертание от едната страна.

- Сградата трябва да се изолира от терена, защото черната ложа, която е в центъра на земята, обира всички енергии. Бараката на Стоянка Илиева е леко издигната (фиг. 4), а пространството под нея е оставено незапълнено.

- Къщата да е много светла – с големи прозорци. *Аз бих казал, че даже и покривите ви трябва да бъдат стъклени. Ако къщите ви са направени така светли, вашите форми ще бъдат видоизменени и вие ще станете много красиви.* Къщичката на Стоянка Илиева има необичайно много, даже съвсем неочаквани прозорци, както по фасадите, така и по вътрешните стени – на нивото на очите и високо под таваните, което я прави необикновено светла, сякаш изтъкана от

светлина. „Параходът“ на стенографките е известен с голямото си стъкло на тавана.

- Необходимо е къщата да има големи врати и голям комин за правилна обмяна и добро проветрение.

- Не е нужно къщата да бъде голяма – достатъчна е за всеки човек една хубава стая, изложена на слънце... Но въкъщи трябва да има простор: свободата не може да се прояви на тясно място, в една тясна стая.

- Мебелите да са правилно ориентирани, особено леглото и работната маса, защото на тези места ученикът извършва духовна работа и се задържа най-дълго време. *Креватът трябва да е по средата на стаята, а вие да спите в нещо като люлка. Спи ли човек на неподвижен креват, става нервен, спривав, недоволен, упорит... Туй е една окултна тайна. Защото някой път става спор въкъщи. Вие си построявате къща, но като не знаете окултните закони, вие построявате къщата в такава посока, че не може да става бързо връщане на електрическите течения.*

- Пред къщата трябва да се развие голяма градина – *най-малко хиляда квадрата.*

- Желателно е около къщата да няма ограда. *Ако ние заграждаме с плет, със стени нашите къщи, мислите ли, че онези, които ни обичат, няма да турят такава ограда около нас?*

- Не се препоръчва разполагането на сградата прекалено близо до други къщи – само тогава съседите ще живеят добре и ще се разбират помежду си.

- В домакинството се изисква абсолютна чистота. *Къщата на всеки човек трябва да бъде добре осветена, проветрена, измита и наредена, т. е. в хармония с четирите стихии. Въкъщи да се ходи по чорапи. Според мене едно от условията за оправяне на света е влизането в домовете с терлици.*

- Специфично изискване е домът да бъде хармоничен с нашите приятели.

Поддържането на високо ниво на вибрация е част от духовната алхимия. В къщата винаги витаят неканени същности – *цели орди, които ядат и пият* за наша сметка, както и *останки от минали животи*, които човек мъкне навсякъде със себе си. Наслояванията могат да се превърнат в голяма опасност, затова Учителят препоръчва разрушаването на сградите след 30–40 години използване и построяването на нови, свободни от злотворни влияния. Една от задачите на ученика е да работи върху създаването на естествена аура на дома, за което Учителят дава много методи за хармонизиране и ограждане. Хармонията в дома е най-добрата му защита, а най-простото средство всичко да върви добре е пеенето.

Енергиите могат да се отслабват или подсилват, да се блокират или пропускат по най-лесен начин – почистване или ремонт, разместване на мебелите и поставяне на акценти, осмисляне на светлинните източници и много други.

(следва)

ЛЕЧЕБНАТА И ТРАНСФОРМИРАЩА СИЛА НА ДВИЖЕНИЯТА

Два примера от Паневритмията

Д-р Светла БАЛТОВА

Възгледът за човека според Учението, дадено от Учителя Беинса Дуно, очертава една грандиозна картина на многоизмерно космическо съществуване, само една малка част от което е проявена на земята и е видима като плътно тяло. Физическото тяло е инструмент на Аз-а, за да работи и твори в триизмерния свят. Плътното тяло на човека е приготвяно в небесните лаборатории. Какво означава това? В своето духовно развитие човек е предопределил всяка една от формите и структурите и е привлякъл от космоса всяка една от клетките, които изграждат физическото му тяло. Нашият еволюционен път е видим посредством живота геометрия на формите и линиите на тялото. Нашият настоящ живот от своя страна също слага отпечатък върху движенията и телата ни, т. е. „биографията се превръща в биология.“

Казано е: „Каквото вържете на земята, вързано е и на небето.“ Можем ли да отнесем това за физическите движения, които правим, можем ли чрез движенията си да променим съдбата си? Макар и да звучи като предизвикателство, отговорът е – да.

Заг формите на триизмерния свят се простират многоизмерни пространства, за които ние не можем да добием представа със сегашното си съзнание, така, както не можем никога да видим цялостно една истинска ябълка, ако гледаме нейната снимка или рисунка на лист хартия. Както двуизмерният образ не може да ни покаже триизмерния предмет, така и с триизмерните си сетива не можем да обхванем многоизмерните светове, които съставляват реалността. Това, което наричаме „ръка“ и „крак“, е нещо много повече от видимото със сетивата и когато раздвижваме пръстите на ръката си, ние пускаме в ход определени сили и правим връзки със светове, за които не подозираме. „Заг всяко движение седи разумна сила.“ Всяко движение от своя страна се отразява върху определени мозъчни центрове, чието активиране предизвиква промени в целия организъм. Така кръгът се затваря.

Учителя Беинса Дуно е дал уникална система от окултни физически упражнения и отделно от нея паневритмични упражнения – синтез от слово, музика, танц – които имат мощен ефект върху човека и представляват средство за трансформация и еволюционен подем точно поради едновременното им въздействие върху всички нива на цялостния човек – физическото тяло, енергийното (етерно) тяло и по-фините тела, с които се занимава окултната наука. Човешкото съществуване в цялата му сложност е представено от Учителя по няколко принципа, преобладаващи на достъпен език неговата многопластовост и многоизмерност. (Тук те ще бъдат само отбелязани, по-подробното им разглеждане може да се намери в статията „Човекът“, публикувана в бр. 1, 2, 3 от 1999 г. на списанието)

1. Принцип на триединството – Дух – Душа – тяло, съответно Божествен план – духовен план – материален план, което триединство намираме отпечатано във всички структури на тялото до клетъчно ниво.

2. Принцип на полярността – мъжки (електричен) активен принцип и женски (магнетичен) съхраняващ принцип. Тази полярност намираме в природата – праната (жизнената енергия) се проявява като живо електричество и магнетизъм; в човешкото общество – представена от мъжа и жената, и в тялото – като вегетативна и церебрална нервна система със сепалища съответно в мозъка и в слънчевия сплит. Последните структури са пряко свързани с приемането, разпределението и предаването на праната в организма. Тази двучност е налице в трите плоскости на тялото – фронтална, сагитална и хоризонтална, както и около всеки орган и структура, които са заобиколени от това електромагнитно течение.

3. Седмочен принцип, проявяващ се в седемте основни енергийни центъра на етерното тяло. Те осъществяват връзка между телата или различните измерения, в които функционира цялостният човек. Когато работят правилно, тези центрове позволяват втичане и изтичане на енергия и живот от по-фините тела на човека към плътното тяло и обратно.

4. Пентаграм – представящ космичния човек, въплътен в четирите крайника и главата си петте космични добродетели, т. е. това е свободният човек, за разлика от прикования на кръста на страданията, който е представен от четворката.

Системата на Учителя Беинса Дуно не прилича на никоя друга поради това, че тя привежда в действие всички гореизброени принципи, което предизвиква мощен възходящ ефект: от физическото движение към благоприятни промени върху етерното и по-висшите тела на човека. За осъществяването на този ефект обаче са необходими две предпоставки, многократно подчертавани от Учителя – движенията да бъдат естествени, тогава те внасят приятност в тялото, и умът да присъства, т. е. да не се изпълняват механично.

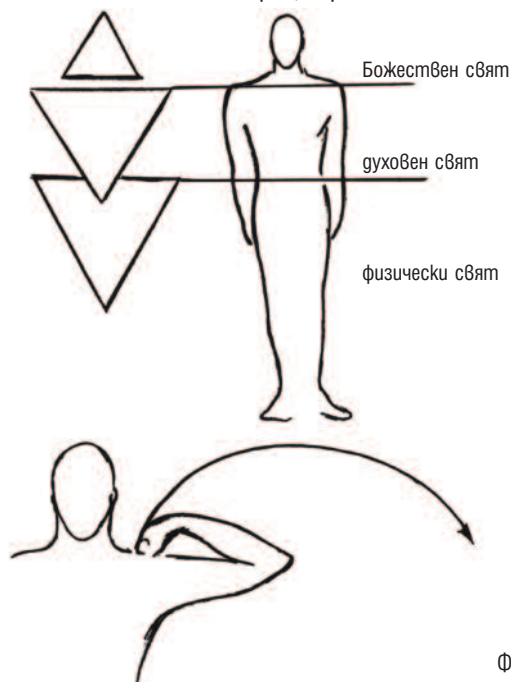
Паневритмичните движения, които вземаме за пример, повлияват директно етерното (енергийното)

тяло на човека. Етерното тяло е ключ, кръстопът, където се срещат от една страна енергиите, породени от вътрешния мир на човека, от нашите чувства и мисли, а от друга – енергията, която получаваме отвън, от света в който живеем. Когато в етерното тяло настъпят блокажи и натрупване на енергии, дисбаланс, когато се получат пробиви, разкъсвания, наранявания, се идва до болести и неразположения. От друга страна то има и много големи способности за регенерация и трансформиране на енергиите, и една от тези възможности е магическата сила на движенията.

Ефектът на упражненията, дадени от Учителя, обаче не може да се ограничи само като енергийно влияние, в смисъл, че той излиза от представите ни за отделно въздействие върху рефлексогенни зони на физическото тяло, върху чакрите на етерното тяло, и обхваща всички нива на човешкото съществуване, както това става при дълбока медитация или молитва. Оттам идва лечебното – в най-широк смисъл на думата – въздействие на упражненията, които позволяват слизване и навлизане на Божествени енергии на духовно и физическо ниво. Това звучи доста абстрактно, нека да се опитаме да проследим този ефект в две упражнения от Паневритмията: първото и последното танцувални упражнения от първия цикъл на Паневритмията, „Пробуждане“ и „На ранина“.

С упражнението „Пробуждане“ започва цикълът от първите 10 упражнения „Първият ден на пролетта“, които се изпълняват без прекъсване и звучат в една тоналност (с изключение на три), поради което във връзка с това упражнение ще отбележим и някои общи за целия цикъл аспекти.

Идеята: първият ден на пролетта, избликването на жизнената енергия носят сила и живот. Новата година в Природата. Първото движение на Духа в материята. Тоналност ла минор. Цвят – виолетов – Духът на силата, или силата на духа. Силата, която пробужда първия клън на житното зърно, заровено в земята.

Фиг. 1

Движенията на ръцете стартират от границата между Божествения и духовния свят – линията на раменете, с едно активно движение от мъжки тип, описващо изпъкнала нагоре дъга. Стартовата позиция с ръце, съзнати във всичките си стави, с изключение на раменните, дава един съвършен образ на затворено пространство – на ембрион.

Първият жест – дланите със събрани три пръста, които почиват на раменете, се отварят нагоре и настрани, може да се преведе по следния начин: Силите на Божествения свят – дланта, протичащи през планетите Венера, Юпитер, Сатурн – първите три пръста, чрез посредничеството на ангелските йерархии (рамото) пробудиха човека, който започна своята земна еволюция. И така, душата, житното зрънце, заровено в земята, се пробужда, устремява се нагоре към светлината и чрез един процес в последователност от десет стъпки стига до състоянието на свободна душа. В упражнение № 10 „Летене“ движенията на ръцете изразяват както летящата свободна душа, така и вълнообразните линии на светлината. От първото до десетото упражнение в един непрекъснат цикъл е показан пътя за себerealизация на човека под напора и със силата на духа. Всеки път, когато изпълнява тези първи десет упражнения, човек влага, запечатва в себе си на съзнателно и несъзнателно ниво тази програма максимум. Намираме я и другаде, изразена с думите на Учителя: „Вие сте забравили, че сте били светлина и сега ... трябва да ви убеждавам, че сте били светлина.“

Повлияни са всички тела посредством мощта на движението, съчетано с мантричен текст и силата на архетипния образ зад текста. Мощно е и влиянието на индиговата вибрация зад тоналността ла минор. Лечението с музика и цветове е лечението на бъдещето – казва Беинса Дуно.

Ако първите десет упражнения се изпълняваха статично, с прибрани крака и разперени хоризонтално ръце човек би оформил фигура, наподобяваща кръст, но движещият се човек вече е пентаграм. Така че още първите десет упражнения са заявка за финала на Паневритмията – космическия човек, съработник на Бога.

Сега да разгледаме последното танцувално упражнение от паневритмичния цикъл – „На ранина“.

Текстът звучи като утвърждаващо заключение:

Кой на ранина става да играй,

той ще бъде вечно млад, здрав и силен, и богат,
ще се учи най-добре, няма нивга да умре.

Рано ти стани, слънцето посрещни...

...Бодра гимнастика, раз, два, три, подвижи се и се спри,
смело пак тръгни напред, радвай се на божи свет."

Идеята: Слънцето на живота е изгряло. Ученикът, който е буден, се ползва от лъчите му. Божественото начало е трансформирало живота му и той остава млад и силен, и богат, т. е. успял е да надделее над инертното начало – материята. Цялото упражнение изразява победата на духа в материята.

Упражнението е под номер 26. Учителя казва, че 26 е светът, в който живеем. Като сбор дава 8. Тоналност до-мажор, червен цвят: активизиране на земната енергия, използване на енергията на любовта, която

стои зад всичко сътворено; цветът на изгряващото слънце.

Движения:

Първа част: Ръцете са на кръста. Те подчертават равнината на преход между физически и духовен свят. Дланта – Божественният свят, се поставя на кръста – границата между духовния и физическия свят: – Божественото в живота ни помага да трансформираме физическите енергии в духовни. Краката са по-активни през цялото упражнение, още веднъж подчертаващи работата във физическия свят.

Те чертаят ъгъл от 120 градуса.

Ъглите са основен елемент в Паневритмията, построена върху живата геометрия на природата. Ъгълът от 120° е известен на астролозите като най-хармоничният и хармонизиращ аспект, улесняващ процесите и даващ вътрешно духовно виждане за посока и цел.

Тоест, краката описват върху земята символа на хармония, а ръцете подпомагат преминаването и трансформацията на физическите в духовни енергии.

Втора част: двамата партньори, представлящи ума и сърцето, са хванати за ръце и тези ръце са издигнати на нивото на главата – едно съзнателно единорействие между ума и сърцето. Мъжкият и женският принцип единно работят с материята. Как точно? Дватама правят люлейна стъпка пети-пръсти, пети-пръсти, като при това тежестта на тялото се прехвърля от ляв на десен крак. Тоест по два начина е показана посоката на движение отдолу нагоре. Отляво надясно в окултизма е възходяща посока на движение. Преходът от подлежащото животинско царство и

трансформиране на енергиите му е показан чрез преминаването от пети на пръсти (пръстите представят Духвната йерархия). Трансформиране на животинското естество в придобивки на Духовната йерархия е целта на земната еволюция.

При това движение оста на тялото се изправя неколккратно от наклонена до вертикална позиция. Разликата между човека и животното е именно в изправянето на гръбнака. Дали това не е илюстрация на предсказанието на Учителя, че когато човечеството се повдигне духовно, то ще изправи и оста на Земята?

Трета част: Отново процесът на трансформация, показан по друг начин. Ръцете се издигат последователно напред и встрани на ниво на раменете и се връщат на кръста, като по този начин в едно упражнение преминават последователно възходящо границите физически – духовен свят и духовен – божествен свят, и прехвърлят мост между трите свята.

Същевременно с движението на краката – отвеждане и прибиране, се активизират процесите на протичане на двата енергийни потока: съответно – Слънце – Земя – при отвеждане и център на Земя – Слънце – при прибиране.

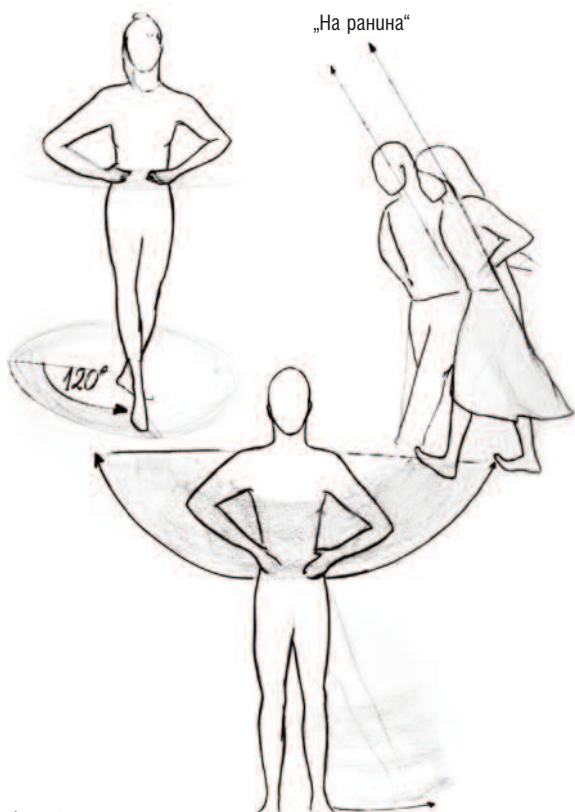
И един интересен и значим детайл. През цялото време и единствено в това упражнение има засилена активност на палеца, който с всяко връщане на ръцете към кръста се отвежда максимално и при простиране на ръцете напред и встрани се привежда към другите пръсти, и така при всеки такт осъществява максимална абдукция и аддукция. През палеца протичат енергиите на Венера – планетата-двойник на Земята, наричана в окултната астрология душа-близък на Земята, до чието ниво нашата планета трябва да се издигне. Учителя отрежда специално внимание на палеца, нарича го представител на Божественото в човека и казва, че е голямо нещастие да загубиш палеца си. На други места той дава специални упражнения за палеца на ръката, тук движението е част от цялостния контекст.

Тоест, ако първото упражнение представя първото движение на душата, събудена със силата на Духа в земното ѝ съществуване, последното упражнение представя активната творческа работа на земен план. Двете упражнения светят съответно във виолетов и червен цвят и отбелязват двата видими края на дъгата и така затварят един цикъл.

Всички останали упражнения могат да се анализират по подобен начин по отношение на многопластовите процеси, които те отключват на всички нива.

Силата на въздействие на Паневритмията, както и на останалите окултни физически упражнения, дадени от Беинса Дуно, иде оттам, че при изпълнението им човек внася в своето физическо измерение законите на Духа и оттам равновесието, хармонията, ритъма, към които всяка човешка душа се стреми – съзнателно или не.

Това е една кратка илюстрация на възможностите, дадени ни от науката за правилни движения, в съответствие с природните закони, както Учителя нарича Паневритмията.

Фиг. 2

КРИСТАЛИТЕ

Учителя

Скъпоценните камъни

Всички форми и видове на материята, които съществуват на Земята, са кондензирана духовна енергия. Тази духовна енергия изтича от великите същества на космоса. Различните видове духовна енергия произтичат от различните йерархии на духовните същества. Скъпоценните камъни, като най-висша форма на материята, са кондензирана висша духовна енергия и според естеството си, те произлизат от различните йерархии на космоса.

Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори на низши желания.

“Свещени гуми на Учителя”, т. 2, стр. 123, изд. Всемир, 1994 г.

Кристалите

Това са души, които сега тръгват от Божествения свят към земята. Растенията са души, които са достигнали умствения свят. Тяхното съзнание е в умствения свят, а на земята имат подсъзнание. У животните самосъзнанието е в астралния свят. На земята те имат съзнание, движат се, чувстват болка, страсти, радост. У човека съзнанието е на земята, самосъзнанието също. Той осъзнава всичко, изследва всички причини, избира сам своя път. С човека започва процесът на еволюцията. При възлизането на души като човеци им съдействат кристалите, растенията, животните.

“Свещени гуми на Учителя” т. 2, стр. 209.

Аквамарин

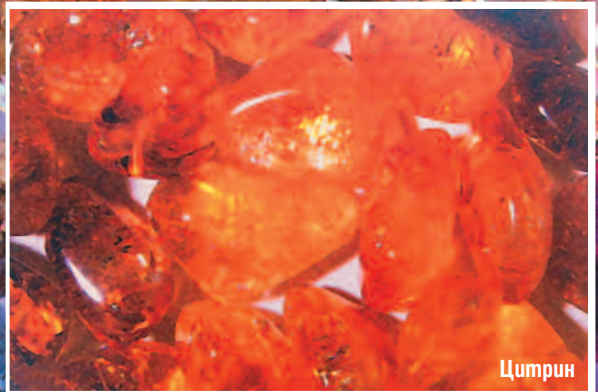
Диамант

Оливин

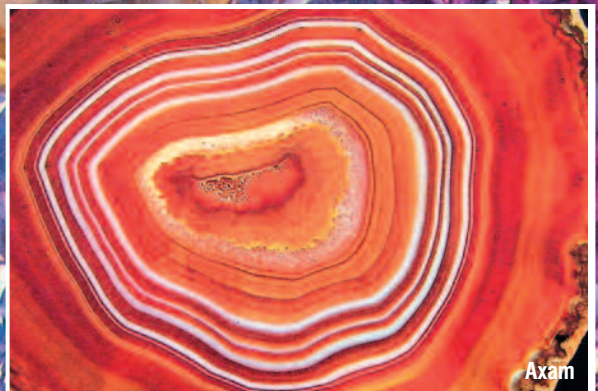
Карнеол

Цитрин

Син халцедон

Ахат

Красотата на скъпоценните камъни е впечатлявала човека от незапомнени времена. Във всички култури и общества скъпоценните камъни са заемали особено почитано място и са били не само белег на благополучие, но се е вярвало, че придават определени качества на собственика си, че му осигуряват защита и благословение.

Използването на кристали и скъпоценни камъни за лечение датира вероятно от времето на Атлантида. Окултните източници твърдят, че там това изкуство е било развито до съвършенство. Кристалите са били използвани също и за предавател и приемател на енергия. В арабската и древната източна медицина лечебният ефект на кристалите е бил също добре познат.

Известно е, че в Европа това знание е било възродено от тайното братство на розенкройцерите, които са били най-добрите алхимици и лечители на Средновековието. Има основания обаче да се предполага, че предшестващото ги духовно течение на богомилите също е притежавало такова знание, идващо непосредствено от Атлантида. Текстове, част от които публикувахме в предишните броеве на списанието, навеждат на тази мисъл.

Дванадесет скъпоценни камъка заемат специално място в Библията, често ги наричат „сакрални камъни“ поради това, че символизират дванадесетте основи на Небесния Ерусалим, отговарят на дванадесетте израилевы племена, на дванадесетте апостоли на Христа, на дванадесетте зодиакални знака и съответно на дванадесетте часа от денонощието. Те се изброяват два пъти в Библията. Един път във връзка с нагръдника на първосвещеника Авраам, изработен според указаниято, което Господ е дал на Мойсей, и чието описание е изключително подробно. Върху всеки камък е написано името на едно от израилевите племена. Библейският текст твърди, че указанията за изработката на нагръдника са дадени на Мойсей от Господа, те заемат почти цялата 28 глава от „Изход“.

28:... 16. (Той трябва) да бъде четириъгълен, двоен, педя дълъг и педя широк.;

17. И нареди на него четири реда изработени камъни; наред: рубин, топаз, изумруд – това е първи ред;

18. втори ред: карбункул, сапфир и елмаз;

19. трети ред: опал, ахат и аметист;

20. четвърти ред: хрисолит, оникс и яспис; те трябва да се вложат в златни гнезда.

(Библия, изд. на Св. Синод на Българската църква, 1982 г.)

Вторият път дванадесетте камъка се изброяват в „Откровението на Йоан“ като основи, върху които е изграден Небесният Ерусалим. Откровение, 21:10: „...и ми показа

големия град, светия Йерусалим, който слизаше от небето – от Бога ...19–20. Стените на града имаха дванадесет основи, а върху тях – имената на дванадесетте апостоли на Агнеца... Основите на градските стени бяха украсени с всякакви драгоценни камъни: първата основа – яспис, втората – сапфир, третата – халкидон (халцедон), четвъртата – смарагд (изумруд), петата – сардоникс, шестата – сардий (сардер), седмата – хрисолит, осмата – берил, деветата – топаз, десетата – хризопраз. Единайсетата – хиацинт, дванайсетата – аметист.“

Изброените камъни обаче се различават от тези на нагръдника. Трудността в идентифицирането на камъните идва от това, че древните са ги наименуваха според цвета им с имена, различаващи се от днешните минералогични класификации. Такова например е объркването по отношение още на първия от тях – сардер, който е бил червен камък и е популярен сега като червената разновидност на хиацинта – карнеол. Под името карбункул или антракс също се подразбира някакъв вид камък с тъмночервен цвят, „на тлеец въглен“ – изследователите предполагат гранат.

Диамантът не фигурира в по-ранните източници и е добавен по-късно в някои описания на нагръдника.

Според някои **еврейски източници** („Тора“ от I хил. преди Р. Х.) дванадесетте камъка имат следните названия с кореспондиращо название на племе и характерен цвят. (Табл. 1)

В най-ранната **старогръцка версия** на Библията намираме следните указания за минералните видове в пекторала на първосвещеника:

1. сардер	2. топаз	3. смарагд
4. антракс	5. сапфир	6. яспис
7. лигур	8. ахат	9. аметист
10. хрисолит	11. берил	12. оникс

В Симеоновия сборник от 10 век (по Светославовия препис от 1073 г.) изписването на дванадесетте сакрални минерала от пекторала на първожреца е както следва:

1. саридон	2. пазнон	3. змарагдъ
4. антраксъ	5. сапфиръ	6. иасписъ
7. оуакинфъ	8. ахатис	9. амефусакий
10. хрусолифъ	11. виролиуонъ	12. онухион

Връзката между дванадесетте скъпоценни камъка, дванадесетте зодиакални знака и израилевите племена според източник, отнасян към тайните книги на богомилите:

167. Книга за домовете разглежда 12-те зодиакални дома в техния митичен и алхимичен образ. Пълни с прелест са разказите за раждането на Исус (Слънцето) и на шестте му сестри (планетните кръгове).

168. Той бива воден на Голгота като на празник – от 12 града му пращат дарове. Но когато го приковават към кръста, той се мъчи в

1. Одем – червен минерал, просветляващ, вероятно сардер или червената разновидност на халцедона – карнеол	Рувим	е р в е н
2. Пунда – може да бъде топаз, оливин, хризолит	Симеон	зелен
3. Барекет – смарагд	Левий	бял, черен, червен
4. Нофек – минерал с цвят на тлеец възлен, обозначаващ като антракс или карбункул – може би е гранат	Юда	червено-кафяв
5. Сафир – сапфир	Исахар	небесносин
6. Яхалом или яшфе – в средновековните текстове е превеждан като яспис или оникс, а в по-късни преводи и като диамант	Забулон	бял
7. Лешем – вероятно се касае за хиацинт	Дан	син
8. Шебо – почти всички преводи го интерпретират като ахам	Гаг	сив
9. Ахлама – аметист	Нефталим	тъмночервен
10. Таршиш – интерпретира се като хризолит	Асур	перлен (?)
11. Шохам – берил	Йосиф	черен*
12. Яшфе – вероятно оникс	Вениамин	многоцветен*

* вероятно има грешка при преписването на текста, тъй като берилът може да приеме много цветове, докато ониксът е черен (б. ред.)

продължение на 12 часа, а когато умира, духът му посещава 12^{те} кръга на Ада.

169. Това тройно шествие на Слънцето през Зодиака е разказано с една велика умисъл: да се предадат на българската легенда отсенките на първите гностически митове. Агът по разпределение наподобява голяма човешка фигура.

170. Първият кръг (**Овен**) е Талет, жертвата, Агнец, заклан върху равноденствения кръст. Там е главата на Великия Човек, коляното на Вениамин, който държи вълк, негов знак е **Аметистът**.

171. Вторият кръг (**Телец**) е Шар, плодородието, Девата на любовта с роза на главата, язгеща апис. Там е шията на Човека, племето на Исакар, държащ покорен осел; негов знак е **Ахамът**.

172. Третият кръг (**Близнаци**) е Теомим, съюзът – двамата близнаци, избили оскърбителите. Там са ръцете на Човека, племената на Симон и Леви, държащи меч и брадва. Негов знак е **Берилът**.

173. Четвъртият кръг (**Рак**) е Сартан, привързаностите – рак на гърдите на Изис. Там е коремът на Човека, племето на Забулон, държащ кораб. Негов знак е **Изумрудът**.

174. Петият кръг (**Лъв**) е Ариел, силата – разярен лъв, заравящ земните семена. Там е сърцето на Човека, коляното на Юда, държащ лъва и магичен скиптер. Негов знак е **Рубинът**.

175. Шестият кръг (**Дева**) е Ветулах, чистотата, момиче с клас. Там е слънчевият възел на Човека, коляното на Апора, държащ тайна. Негов знак е **Ясмитът** (вероятно грешка при преписването – става въпрос за яспис (б. ред)).

176. Седмият кръг (**Везни**) е Мознаим, правдата, жена с вързани очи. Там са бедрата на Човека, коляното на Дан, държащ скрижал и книгата на Енох. Негов знак е **Брулянтът**.

177. Осмият кръг (**Скорпион**) е Акреб, изпитанието, змията на дървото. Там са половите органи на Човека, коляното на Гаг, държащ въже и бич. Негов знак е **Топазът**.

178. Деветият кръг (**Стрелец**) е Кецап, отплатата, Кентавър с опънат лък. Там са слабните на Човека, коляното на Йосиф, държащ лък и кожа от сърна. Негов знак е **Карбункулът**.

179. Десетият кръг (**Козирог**) е Геди, грехът (Тайната), козел с рана на гърлото. Там са колелата на Човека, племето на Нефталим, държащ сърна и свирка. Негов знак е **Оникс**.

180. Единадесетият кръг (**Водолей**) е Дели, съдът, урна с вода. Там са прасците на Човека, коляното на Рувим, държащ амфора. Негов знак е **Сапфирът**.

181. Дванадесетият кръг (**Риби**) е Догим, потопаът, две риби. Там са стъпалата на Човека, колелата на Ефраим и Манасий, приемащи кръщение. Негов знак е **Хризолитът**.

Както се вижда, въпросът за дванадесетте камъка, който е занимавал мистиците и изследователите от древността до днес, остава отворен

Материалът е подготвен по книгите: Костов, Р. „Митологична гемология“, изд. Наука и изкуство 1993 г.

Костов, Р. „Дванадесетте скъпоценни библейски камъка“, изд. Интергеоресурс 1994 г.,

Христова, Елена, „Скъпоценни камъни, зодии и лезенди“, изд. Кибела, 1999

Katrina Raphaell, „Kristal enlightenment“ vol. 1, 1985

Изображенията на цветните страници са от енциклопедията „Минералы мира“ – Алан Ед, Мишел Биар, Москва 1997 г.

ОКУЛТНА ГЕОЛОГИЯ

КРИСТАЛИТЕ

Христо ХРИСТОВ

В тази рубрика ще се запознаваме последователно с минерални форми, геоложки структури и явления, с техните връзки и взаимоотношения с човека и духовните светове, със силите и енергиите на природата и космоса, с видимото и невидимото, в светлината на окултните науки и учението на Учителя Петър Дънов.

Кристалите

Още от дълбока гревност, в най-ранните епохи на човешката цивилизация минералите са играели съществена роля в живота на човека. Те са неговите първи оръдия на труда, средства за защита, за лечебна дейност и др. Човекът отвсякъде е заобиколен от минералите, живее сред тях и чрез тях, създаден е чрез тях. И въпреки че цялата тази многообразна минерална среда е от решаващо значение за неговото съществуване, най-голямо впечатление са му правили кристалите. Правилни геометрични форми, чистота и прозрачност, разноцветна окраска с гъсто наситени или ефирно нежни цветове, блестящи повърхности с играеща по тях светлина, твърдост и устойчивост и много още други качества са го накарали да цени и търси тези свършени творения на природата. В днешно време тяхното популярно название е „скъпоценни камъни“. Те имат голямо значение за човека не само като естетически украшения или полезни материали, а и като духовна жизнена среда, защото кристалът е най-висшата форма на еволюция на физичната материя. Според Учителя тази форма е свързана с Причинния свят, защото качествата и възможностите, които тя притежава, отговарят на условията, порядъка и законите в него. В една от беседите си Учителят казва така: „Когато душите тръгнат от Божествения свят, докато са в Причинния свят, на земята те се проявяват като кристали. Когато стигнат в Умствения (духовния) свят, на земята те се проявяват като растения.

Когато минават през Астралния свят, на земята се проявяват като животни. Когато стигнат Земята, те се раждат като човеци □ мислят, чувстват, работят, осъзнават всичко, търсят пътя към Бога, започва техният възход.“

Казва се, че душите излизат от Бога свършени. Затова и тяхната първа проява в света на физичната материя е чрез най-свършената му форма □ кристала. С други думи казано, едно свършенство □ душата, може да се прояви само чрез друго свършенство □ кристала. А дали е случайност или дълбока закономерност фактът, че един от четирите (N, C, O, H) най-важни елемента, изграждащи и поддържащи живота на органичната материя, въглеродът, единствен, без да е в съединение с други елементи, образува най-твърдият и най-ценният кристал □ гуаманта? Вероятно това е закономерност, в която има дълбок вътрешен смисъл, тайна на природата, върху която заслужава да се замислим.

Кристалите в миналото, пък и сега, са говорили чрез посветените, маговете и лечителите на своя мистичен магичен език. Те проговориха и чрез науката, създавайки чудесата на електрониката, изчислителната техника, кибернетиката и др. Но техните възможности не са изчерпани. Те крият в себе си много тайни, особено в духовната сфера. Тяхната духовна енергийност ще даде на разумния човек нови познания и възможности за растеж и развитие; или както се казва във формулата: „Ученикът трябва да има сърце чисто като кристал, ум светъл като слънцето, душа обширна като Вселената, дух мощен като Бога и едно с Бога.“

Това е велика програма за развитие, планирана от Битието, и кристалите заемат своето съществено място в нея. Да се учим от кристалите, да се стремим към тяхното свършенство □ това е пътят на човешката душа към Бога.

ХИЛДЕГАРД ФОН БИНГЕН ЗА КРИСТАЛИТЕ

Из книгата „ЛЕЧЕБНАТА СИЛА НА СКЪПОЦЕННИТЕ КАМЪНИ“, изд. Интергеоресурс, 1993 г.

Предлагаме ви една гледна точка, която прониква зад студената стена на скъпоценните камъни и открива пулсираща в тях живот – тази на Света Хилдегард от Бинген, прочута с ясновидските си и лечителски способности.

АМЕТИСТ

Аметистът расте, когато около слънцето има кръг, подобен на пръстен. Това е предизвестие за някаква промяна в одеждите на Господа...

Той е топъл и огнен, но и малко въздушен, защото по времето, когато има кръг около слънцето, въздухът е леко прохладен.

Ако човек има петна по лицето, нека сгореци вода над огъня и подържи камъка над нея, за да се смесят изпаренията му с водата. После да сложи камъка в тази вода и измие лицето си с нея. Ако го прави често, кожата на лицето му ще стане нежна и ще придобие хубав цвят.

АХАТ

Ахатът произлиза от пясъка на морето, което се простира от изток на юг. Той е топъл и огнен. Въпреки това силата му идва повече от въздуха и водата, отколкото от огъня.

Ако някой носи този камък със себе си, нека го държи върху голата кожа, за да се стопли. Естествената му сила ще придобие сърчност и благоразумие на този човек, а словата му ще бъдат умни, защото ахатът се ражда от огън, въздух и вода.

...някои скъпоценни камъни, сложени върху кожата, дават на човека здраве и разум. Който има епилепсия или е лунатик, трябва винаги да носи ахат, който се допира върху кожата му, и ще се почувства по-добре.

БЕРИЛ

Берилът е топъл. Той расте от пясъка на водата всеки ден между третия и обедния час, когато тя е силно нагрята от слънцето. Силата му идва повече от въздуха и водата, отколкото от огъня, въпреки това той е и малко огнен.

Който носи камъка със себе си и често го държи в ръка, трудно влиза в разпри с групи хора, той не е свадлив, а остава спокоен.

ДИАМАНТ

Диамантът е топъл. Той се ражда в определени планини на юг... от тези скали понякога се чува туптящ грохот, сякаш бие голя-

мо и силно сърце. Тъй като диамантът, още преди да е станал голям, е силен и твърд, скалите в тези планини се разцепват на места, където има диамант, и той, подобно на чакъла, пада във водата.

Силата му е толкова голяма, и от такъв характер, че превъзможва лошотията и злото.

Дяволът е враг на този камък, защото не се подчинява на силата му.

КАРБУНКЪЛ

Карбункулът расте при лунно затъмнение. Ако нещо му е противно, се стреми да изчезва. Поради това той понякога изглежда тъмен, тогава по Божията повеля предрича глад, чума или промени в правителството. В такъв случай слънцето поставя езика си в устата на луната, за да я събуди от смъртта, тъй като вече е мъртва. В този час се създава карбункулът. Затова блясъкът му идва от огъня на слънцето по времето, когато кара луната да пълнее, така, че да свети повече през нощта.

Така този камък прогонва много различни болести от човека и ги побеждава.

С карбункул или антракс вероятно е бил обозначаван гранат (в някои източници – или рубин).

ОНИКС

Ониксът е топъл. Той расте към третия час на деня при гъсти облаци, когато слънцето грее силно, а облациите го замъгляват, така че то да не може да пробие през водните маси. Той не съдържа много огнена жар, затова пък притежава топлината на въздуха. Произхода си дължи на слънцето, а втвърдяването си на различните облаци. Поради това той е ефикасно средство против болести, които идват от въздуха.

Който има болно сърце или бодежи в страните, трябва да стопля оникс в ръцете или с тялото си.

Ако човек страда от депресии, трябва да гледа оникс съсредоточено, а после да го слага в устата. Депресията ще изчезне.

САПФИР

Сапфирът е топъл. Той расте по обяд, когато слънцето вече е толкова силно, че поради жегата въздухът е почти неподвижен. Заради преголямата горещина лъчите на слънцето проникват по-слабо през въздуха, а блясъкът му не се вижда така добре, както когато въздухът е по-хладен. По тази причина сапфирът е мътен, той е по-скоро огнен, а не прилича на въздуха и водата.

Той олицетворява безрезервната любов към мъдростта.

СМАРАГД

Смарагдът расте в ранно утро, т.е. при изгрев слънце, когато слънцето набира сили и започва своята обиколка. По това време зелената трева по земята е особено свежа, защото въздухът е още прохладен, но слънцето е вече топло. Тогава растенията всмукват свежестта така жадно, както агнето млякото, тъй че топлината на деня едва стига, за да стопля и подхранва тази свежест през целия ден така, че да действа оплождащо и да роди плодове. Поради това смарагдът е добро средство против всички недъзи и болести, защото се ражда от слънцето, а веществото му произлиза от чистия въздух.

САРДОНИКС

Сардониксът е топъл. Той расте всеки ден от края на шестия до малко след началото на деветия час. Слънцето го стопля тъкмо тогава, когато свети най-ясно, защото по това време въздухът вече леко се захладва. Затова сардониксът съдържа повече от огъня, отколкото от въздуха и водата. По природа притежава голяма сила и укрепва петте сетива на човека. Той може да ги лекува, защото се ражда, когато слънчевата светлина не е потъмнена от нищо.

Сардониксът е халцедон с кафяви и бели цветове – б. ред.

САРДЕР

Сардерът расте следобед при силни гъждове, през есента, когато шумата на широколистните дървета започва да увяхва. Защото тогава слънцето все още грее силно, а въздухът е прохладен и слънцето го топли с червения си цвят. Затова самият той, под влиянието на въздуха и водата, е чист и добре темпериран с блага и мека топлина. Силата му предотвратява ужасните епидемии.

Ако човек вследствие на една или група епидемия има толкова силно главоболие, че е

на ръба да полудее от него, нека завързва на главата си сардер... и казва: „Както Бог низвергна първия измежду ангелите в пропастта, тъй нека освободи теб – Х... от тази лудост и ти даде отново ясен разум“

Сардий, сард или сардер обозначава ръждивочервен, кафяв или червеникав халцедон. Червната разновидност на халцедона е позната като карнеол. – б. ред.

ТОПАЗ

Топазът расте към деветия час на деня в слънчевия пек, и то дори малко преди деветия час, тогава слънцето поради гневната горещина и движението на въздуха е свършено чисто и твърде знойно. Той съдържа съвсем малко от въздуха и водата. Камъкът е бистър. Цветът му е повече златист, отколкото жълт.

Топазът се съпротивлява на горещини и отрови, т. е. на отравяния и вражди. Той не ги търпи, както морето не търпи замърсявания. Защото ако има отрова в хляба, месото, рибата или други храни, или пък във водата, виното и гр, напитки и ако наблизо има топаз, от него веднага започва да се вдига пара.

ХАЛЦЕДОН

Халцедонът расте след спускането на мрака, когато слънцето почти се е скрило, но въздухът все още е топъл. Затова той черпи топлината си повече от въздуха, отколкото от слънцето. Той има благотворни сили. Нека човек го носи така, че да се докосва до кожата му и то върху една от големите вени на тялото. По този начин камъкът предпазва човека от болести и го прави много устойчив против изблици на ярост. Който иска речта му да е спокойна и разсъдлива и да говори разумно, нека държи халцедон в ръката си и го стопля с гръха си така, че да овлажнее...

Халцедонът има много разновидности – халцедон (бледосив, сив, млечносин), сардер (кафяв, ръждив, тъмночервен), карнеол (червен, червено-оранжев), хризопраз (зелен) – б. ред.

ХИАЦИНТ

Хиацинтът се ражда в първите часове на деня от огъня, тогава, когато въздухът е умерено топъл. Той е повече въздухоподобен, отколкото огнен. Затова си взаимодейства с въздуха и понякога изравнява собствената си температура с тази на въздуха. Но въпреки това е и огнен, защото произлиза от огъня.

При очни болести – да държи хиацинт срещу слънцето. Камъкът веднага ще си

спомни, че произхожда от огъня и бързо ще се стопли. Тогава трябва да се навлажни с малко слонка и бързо се слага върху очите, за да се загреят. Ако това действие се повтаря често, очите отново ще станат ясни и здрави.

Хиацинът е червен до кафяв прозрачен шпинел, известен още като якинт, лал, лигурий – б. ред.

ХРИЗОПРАЗ

Хризопразът расте в часа, когато слънцето окончателно е залязло. Тогава въздухът и водата са по-мътни и по-зеленикави от обикновено. Затова този камък развива силата си нощем, когато луната свети най-силно... но още не е пълна, а се вижда само наполовина.

Ако някой в някоя част на тялото си страда от подагра, нека слага хризопраз на болното място и подагратата ще изчезне. Ако някой много се гневи, камъкът трябва да се дупира до гръкляна му докато се стопли. Тогава човекът не може да произнесе вече нито една гневна дума.

Хризопразът е ярко-зелена разновидност на халцедона – б. ред.

ЯСПИС

Ясписът расте, когато слънцето след дветия час на деня започва да залязва. Той се стопля от огъня на слънцето, но всъщност носи в себе си повече от въздуха, отколкото от водата или от огъня. Среца се различно оцветен, защото цветът на слънцето се менни от облаците, когато то е на закат.

Когато жена ражда, нека държи в ръката си яспис, от часа на раждането през цялото време, през което е лехуса. През това време злите въздушни духове не могат да навредят на нея и детето ѝ. Защото старата змия протяга език към потта на детето, което излиза от утробата на майката. А когато змия изкарва своя гръх някъде, на това място също трябва да се сложи яспис и гръхът ѝ ще стане толкова слаб, че няма да е много вреден.

КАМЪКЪТ ЧИНТАМАНИ

В Тибет съществува древна легенда за камъка Чинтамани, който, както се твърди, бил пренесен на Земята от съвездието Орион. Сочни се дори и времето – IX век преди нашата ера. Крилатият кон Лунг-Та, способен да пресича Вселената, донесъл кутия с четири свещени предмета, единият от които бил Чинтамани.

"Материалът", от който е съставен камъкът, произхожда от „друг“ свят, а неговият „вътрешен огън“ (може би е по-точно да кажем радиация) оказва силно психично въздействие.

Качествата на камъка се променят и според тези промени се предсказват бъдещи събития. Част от него, още от времето, когато се е появил на Земята, се пази в Кулата на Шамбала – легендарната обител на хималайските мъдреци, „Махатмите“, но малки късчета от камъка се оказват точно в определени точки на земното кълбо било когато настъпва нова ера, било когато в дадения момент на дадено място трябва да се образува нов център на цивилизацията. Тези малки късчета, с помощта на някакви енергии, са свързани с камъка в Кулата и могат да предават и да получават информация. В преданията, които разказват за тези връзки, се споменават реални страни и реални исторически личности, които уж за определено време са притежавали късчета от камъка.

Известният художник, писател, обществен деец, учен, археолог и етнограф, изследвал неведомите райони на Азия и голям познавач на азиатския фолклор Н. К. Ръорих, споменава за този камък. Той дори има картина, която се нарича „Чинтамани“. На нея е изобразено пони, натоварено с кутия, обгърната от сияещ ореол. Понито, охранявано от хора, крачи през дълбока клисура и отнася камъка към Кулата на Шамбала.

„Знания от Космоса“

д-р Елена Андреева, сп. „Космос“, бр. 3, 1981 г.

ПАНОРАМА НА ЕСЕННОТО ЗВЕЗДНО НЕБЕ

Надя ДАНКОВА

Да разгледаме панорамата на звездното небе на 24 ноември в 22 часа по местно време. На неголямо разстояние от зенита – точката от небесната сфера право над главата на наблюдателя, в югозападна посока откриваме голяма геометрична фигура – квадрат. Този квадрат (без горния ляв ъгъл) е главната част на съвездието Пегас (фиг. 1). Най-голямата забележителност на това съвездие е яркият кълбовиден звезден куп М15. Ако погледнем с бинокъл, ще видим светещо мъгляво петънце с кръгла форма. Звездният куп М15 е един от най-отдалечените разстоянието до него е 40 000 светлинни години. В съвездието Пегас е радиантът на метеорния поток Пегасиду.

От горния ляв ъгъл на големия квадрат на изток и малко нагоре се простира верижка от три звезди. Тази конфигурация (изключително горния ляв ъгъл на квадранта) изобразява съвездието Андромеда.

Андромеда принадлежи към големите съвездия. Най-добре се вижда от септември до януари. В старинните звездни карти и атласи Андромеда е нарисувана като красива девойка с протегнати настрани ръце. Най-интересният обект в съвездието Андромеда е спиралната галактика М31. Това е единствената звездна система, която се вижда с просто око. Тя се намира на 2,9 милиона светлинни години от Земята.

Според древногръцката легенда майката на Андромеда – царица Касиопея, навсякъде се хвалела с красотата на единствената си дъщеря, похубава дори от морските нимфи, което разгневило бога на моретата Посейдон. Той изпратил на гордата царица ужасно чудовище – страшен Кит. За да го умилостивят, трябвало да бъдат жертвени най-красивите девойки в царството. Само Андромеда можела да спаси царството си като бъде предадена на кита. Дълго плакали родителите ѝ, но все пак една сутрин приковали красавицата на морската скала, за да бъде предадена на чудовището. Храбрият Персей зърнал красивата девойка и я спасил в двубой с чудовището. Всички герои на тази приказна история и до днес блестят като съвездия на северното небе.

На изток от съвездието Андромеда, като продължение на верижката от звезди се вижда и още една – главната звезда от съвездието Персей. Най-добре съвездието Персей се наблюдава през нощите от ноември до март. В съвездието има интересни обекти, които могат да бъдат видяни добре и с невъоръжено око. На първо място е звездата Алгол – променлива двойна звезда с период, приблизително равен на три денонощия. В яс-

на и безлунна нощ в съвездието може да бъде наблюдавано светло петънце с неправилна форма – разсеяните звездни купове НГЦ 869 и НГЦ 884. Те са забележителни с това, че съдържат най-много звезди от всички ярки разсеяни купове. В зрителното поле на далекогледната тръба тези купове изглеждат удивително красиви. В съвездието Персей между 25 юли и 20 август всяка година може да се наблюдава метеорен поток Персеиду с максимум на 12 август.

Високо над южната част на хоризонта и близо до съвездието Андромеда намираме зодиакално съвездие Овен. В ясна и безлунна нощ в съвездието могат да се видят с просто око 50 звезди. Най-ярките от тях са съответно от втора, трета и четвърта звездна величина. Разположени във формата на неголяма гъга, те привличат погледа на фона на околните по-слаби звезди.

Преди повече от 2000 години в съвездието Овен е била пролетната равноденствена точка. Поради прецесията сега тя е в съседното зодиакално съвездие Риби. Тя отново ще се върне в съвездието Овен след 24 000 години (след като направи пълна обиколка по зодиакалните съвездия б. рег.).

С изключение на малката гъга, която образуват трите най-ярки звезди на съвездието Овен, другите по-слаби звезди са хаотично разпръснати и не образуват характерна геометрична фигура. Учудващо е въображението на древните гърци, които в тези слаби звезди са виждали митичния Овен със златно руно, който спасил близнаците Фрикс и Хела, а в гъгата, образувана от трите ярки звезди, виждали неговите рога.

В близост със съвездията Овен и Андромеда можем да различим малкото съвездие Триъгълник. В него наблюдаваме една от най-добре изучените галактики – М33. Нейната повърхностна яркост е малка и си струва да се наблюдава само през най-тъмните звездни нощи. Галактиката в Триъгълник е почти два пъти по-малка от галактиката в Андромеда. По своя състав тя наброява приблизително 100 пъти по-малко звезди, а между тях са открити петдесетина променливи, предимно цефеиди.

Ако продължим пунктираната линия от Касиопея към Пегас, достигаме до т.н. малък кръг от съвездието Риби. Най-добре то се вижда от началото на октомври до края на януари. Главната звезда на това съвездие е едновременно и негова главна забележителност. С бинокъл се вижда добре, че алфа от Риби е синкава гореща звезда с повърхностна температура около 10 000°С. Наб-

люденята показват, че това е кратна звезда четири слънца, свързани физически едно с друго, са се разделили на две двойки и се движат около центъра на тежестта на системата. В тази далечна група от четири слънца действат същите закони на небесната механика, както в нашата Слънчева система.

В ясна и безлунна нощ в съвездието Риби могат да се видят с просто око около 75 звезди. Съединени с линии, те образуват тълпогълен триъгълник. В старинните звездни карти и атласи това съвездие е нарисувано като две риби, на разстояние една от друга, но свързани с дълга и широка лента.

Една легенда, достигнала до нас от древноста, разказва, че когато Слънцето при своето видимо движение по еклиптиката влизало в съвездието Риби, започнали да ваят силни дъждове. Тогава на небето се появили две риби.

Съвездието Кит е едно от най-крупните съвездия на небосвода. То включва около 100 достъпни аз невъоръжено око звезди. Най-забележителният обект в съвездието Кит е звездата О (омикрон) Кит, която се нарича още Мира. В превод от латински това означава "дивна" или "удивителна". Физическите свойства на тази звезда напълно оправдават това название тя е дълго-периодична променлива със средна стойност на периода приблизително 332 денонощия. В максимума на своя блясък Мира от Кит е една от на-светлите звезди в съвездието, а в минимума е недостъпна за наблюдения дори с бинокъл.

Още една звезда от съвездието Кит привлича вниманието на специалистите Тау, със собствено име Дифда. Тази звезда притежава много бързо собствено движение, като за една година се придвижва почти две дъгови секунди по небосвода. Това е признак за близостта на звездата до Земята. И наистина, разстоянието до нея е само

12 светлинни години.

Дифда от Кит е жълта звезда-джудже, подобна на нашето Слънце. Предполага се, че около нея кръжат обитаеми планети. С помощта на радиотелескоп американските астрономи изследваха звездата. Засега космосът е безмълвен, но някога ще получим сигнали от родствени на нас цивилизации. Една от тях може би населява пространството около Тау от Кит.

Още едно съвездие от есенното небе привлича нашето внимание – съвездието Гушчер. То е в Млечния път и е заобиколено от съвездията Андромеда, Касиопея, Пегас и Цефей. През 1936 година в съвездието Гушчер избухна нова звезда. Нейният блясък достигна втора видима величина. Оттогава тази типична нова започна да помръква и сега може да бъде наблюдавана само с помощта на мощен телескоп.

Съвездието Гушчер е въведено от Хевелий и за пръв път е отбелязано в неговия звезден куп през 1690 г. Той поставя гушчера, защото е малко животинче – слабите му звезди са сякаш искри от нежните люспици, които покриват изцялото му тяло.

Пленителна е панорамата на есенното небе. Все още топлите есенни нощи оставят в нас незабравим спомен за красотата и очарованието на звездния купол.

Библиографска справка:

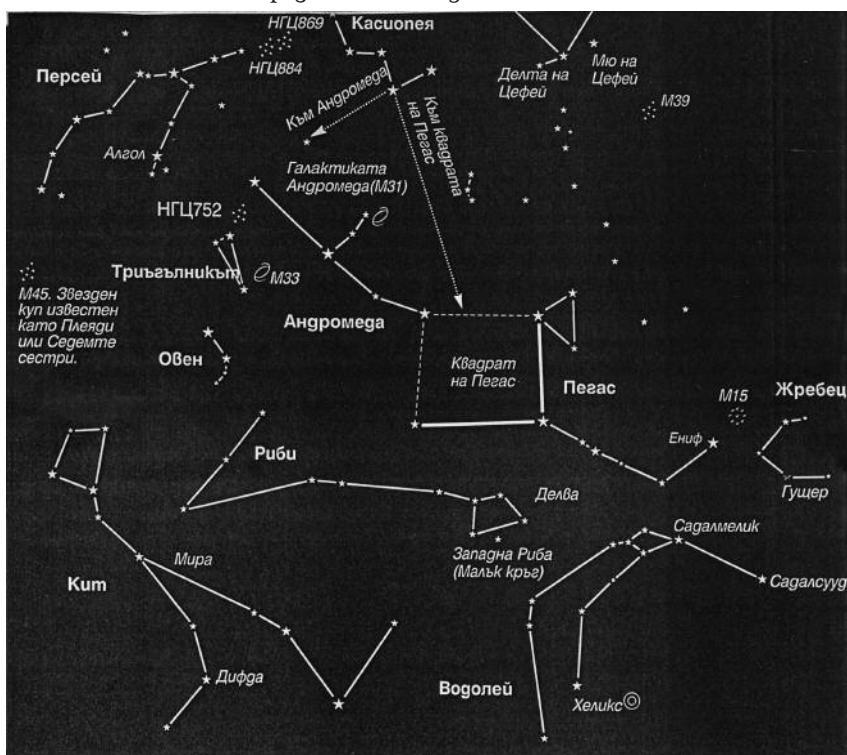
Бонов, А., Митове и легенди за съвездията, Наука и изкуство, С., 1976

Зигел, Ф., Съкровищата на звездното небе, Наука и изкуство, С., 1970

Майлс, Смит, А., Астрономия и космос, Фют, 1991

Мюрдън Дж., Звезди и планети, Хермес, 2000

Съвездието Андромеда, в. Телескоп, бр. 1, 1999.

Есенни съвездия

МОЛИТВАТА "ОТЧЕ НАШ"

Дълбокият смисъл и значение на молитвата „Отче наш“, дадена според евангелския текст от самия Христос, са разглеждани от редица изследователи на духовното и мистици, принадлежащи към различни течения на езотеричното християнство. В два последователни броя ви предлагаме някои от тези изследвания.

„И когато Той се молеше на едно място, като престана, един от неговите ученици Му рече: Господи, научи ни да се молим, както и Йоан е научил своите ученици.

А Той им рече: Когато се молите, гумайте:

Отче наш, Който си на небесата,

Да се свети Името Твое,

Да дойде Царството Твое,

Да бъде Волята Твоя, както на небето, така и на земята;

Хляба наш насъщен дай ни го и днес,

и прости ни греховете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници.

Не ни въвеждай в искушение, но избави нас от лукавия.“

Лука, гл.11:2-4

Като разглеждаме едно от духовните средства за човешкия прогрес, Господнята Молитва, която може да се вземе като една абстрактна, алгебрична формула за повдигането и очистването на всички човешки връзки, виждаме, че идеята за поемане на съответни грижи за плътното тяло е изразена в гумите: „Хляба наш насъщен, дай го нам и днес“.

Молитвата, отнасяща се до нуждите на виталното* тяло, е: „Прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници!“

Виталното тяло е седалището на паметта. В него се складираат подсъзнателните отчети за всички минали събития от нашия живот, добри и лоши, включително и всички злини, причинени от нас или на нас, както и получените, и направените добрини.

Под формата на памет тялото на желанието** отпечатва върху етерното тяло идеята за отмъщение. Ако чрез продължителна молитва получим опрощение за пораженията, които сме нанесли на другите, и ако, давайки възможното удовлетворение, очистим тялото на желанието чрез прощаване на съгрешилите

* витално тяло – по-известно като етерно тяло или етерен двойник

** тяло на желанието – известно като астрално тяло, или по-точно неговата нисша област

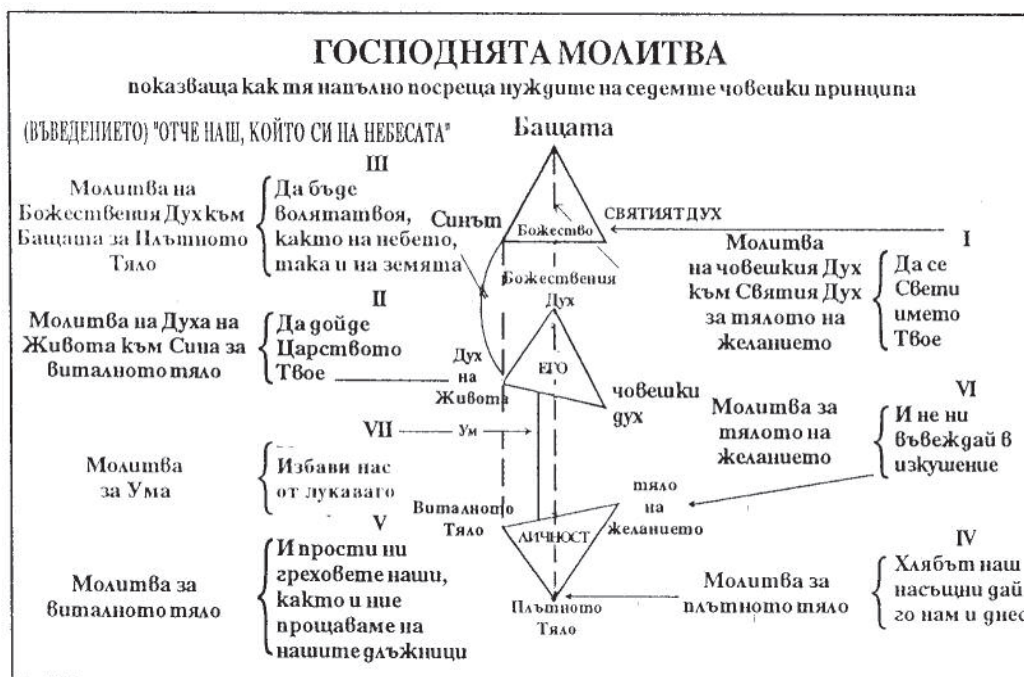
спрямо нас и изхвърлим всичките си лоши чувства, ние се избавяме от много следсмъртни страдания, а също приготвяме пътя за Универсалното Братство, което зависи главно от победата на виталното тяло над тялото на желанието. Един спокоен темперамент всред различните безпокойства на всекидневния живот показва една такава победа, затова стремящият се трябва да култивира контрол над темперамента си, като с това се въздейства и върху трите тела.

Мнозинството хора напускат физическия живот със същия характер, с който са дошли, но стремящият се трябва систематично да преодолява всички усилия на тялото на желанието да вземе господство. Това може да се постигне чрез концентриране върху високи идеали, което укрепва виталното тяло и е много по-ефикасно от обикновените църковни молитви.

Окултният учен предпочита концентрацията пред молитвата, тъй като първата се постига посредством ума, който е студен и безчувствен, докато молитвата обикновено е диктувана от емоциите. Когато е диктувана обаче от чиста, несебична преданост на по-високите идеали, молитвата е много по-

И тъй, помнете следната истина: Няма по-велико нещо в живота на човека от молитвата. Каквото и друго да ви казват хората, не забравяйте значението и необходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито любовта, нито мъдростта на Земята са в състояние да се сравнят с молитвата, с общението на човека с Първата Причина. Молитвата се приема от Духа и Той я предава на Бога. Духът, това е Йерархията. Вашите молитви, макар и да не са свършени, светлите ангелски същества ги приемат, преработват ги и ги пращат към Бога преработени. Кога молитвата се слуша? – Когато човек напълно посвети ума си, сърцето си и волята си на Бога – в трите свята. Истинската молитва подразбира събуждане на подсъзнанието и свръхсъзнанието на човека, т. е. събуждане на Божественото в него. Молитвата е най-силният акт в човешкия живот. Тя концентрира човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Такава молитва е мощна, тя върши чудеса. С молитва и пеене се храни душата на човека.

Учителя Беинса Дуно

висша от студената концентрация. Тя никога не може да бъде студена и носи върху крилата на любовта излиянията на мистика към Божеството.

Молитвата за тялото на желанието е: „Не ни въвеждай в изкушение“.

Желанието е най-големият изкусител на човечеството. То дава инициатива за всички действия и докато тия действия обслужват целите на духа, то е добро, но когато тялото на желанието е нещо деградирало, нещо, което принизява природата, тогава ние действително трябва да се молим да не бъдем въведени в изкушение.

Молитвата за ума е: „Избави нас от лукавога“. Ние виждаме, че умът е връзката между по-нисшата и по-висшата природа. На животните е позволено да следват желанията си без каквито и да било ограничения. При техния случай няма нито добро, нито зло, понеже на тях им липсва ум – способността за различаване.

Едва когато били отворени менталните очи на човека, той започнал да разпознава доброто и злото. Когато умът се съюзи с по-висшето Аз и се засели там, имаме умствено издигнат човек. Обратно, съюзването на ума с по-нисшата природа създава личности с нисш ум. Затова значението на тази молитва е: да бъдем избавени от опитността, произлизаща от съюза на ума с тялото на желанието.

Стремящият се към по-висш живот постига единение на по-висшата и по-нисшата природа посредством медитация върху възвишени обекти. Това единение още повече се укрепява посредством Съзерцание, а и двете тези състояния се превъзхождат от Обожанието, което повдига Духа до самия Трон.

Господнята Молитва, дадена от Църквата за обща употреба, поставя Обожанието на първо място, за да се достигне духовната екзалтация, необходима за представянето на една петиция, която излага нуждите

на по-нисшите връзки. Всеки аспект на тройния Дух, започвайки от най-нисшия, се издига в обожание до съответния му аспект на Божеството. Когато и трите аспекта на Духа се нареждат пред Трона на Благоволенieto, всеки изрича съответната за нуждите на материалния му двойник молитва, а накрая задръжно изричат молитвата на ума.

Човешкият дух се извисява към своя двойник – Светия Дух (Иехова), произнасяйки: „Да се свети Името Ти“.

Духът на живота се прекланя пред своя двойник – Сина (Христос), с думите: „Да гоиде Царството Ти“.

Божественият Дух коленичи пред своя двойник – Бащата, с молитвата: „Да бъде Волята Ти“.

Тогава най-висшият, Божественият Дух моли най-висшия аспект на Божеството, Бащата за своя по-нисш двойник – плътното тяло: „Хляба наш насъщен дай го нам и днес“.

Следващият най-висш, Духът на Живота, моли своя двойник – Сина, за своя двойник в по-нисшата природа – виталното тяло: „Прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници“.

След това най-нисшият аспект на Духа, човешкият Дух, представя своята молба пред най-нисшия аспект на Божеството за най-висшето от трите си тела, тялото на желанието: „Не ни въвеждай в изкушение“.

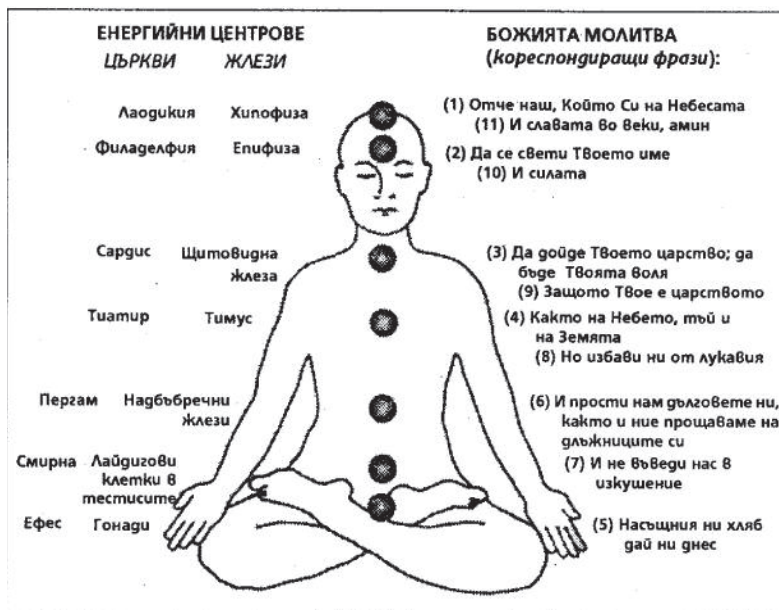
Накрая, трите аспекта на тройния Дух в човека се обединяват за най-важната от молитвите, петицията за ума, изразена с думите: „Избави нас от лукавия“.

Въведението: „Отче наш, който си на небото“, е като адреса върху един плик. Прибавката: „Защото е твое Царството, и Силата, и Славата завинаги. Амин“ не е била дадена от Христос, но е много подходяща като завършек на обръщението към Божеството.

Макс Хайндл, „Космогония на розенкройцерите“, българско издание „Алфиола“, Варна, 1993

В своето тълкуване на Откровението (на Йоан – б. р.) Кейси доказва, че християнството е имало своя тайна традиция, отнасяща се до енергийните центрове. В символиката на Откровението тези центрове са наречени седемте църкви, седемглав змей или другояче, според тяхното състояние. Събитията в Откровението обаче говорят за определен начин за събуждане на тези центрове. Този начин се основава върху идеала за Христовото съзнание.

Кейси открива, че Господнята молитва, дадена от Исус, всъщност е формула за отваряне на енергийните центрове. *Фигура 1* показва как Господнята молитва насочва вниманието върху центрите по точен определен начин.

Този начин е по-скоро слизане отгоре надолу, отколкото обратно. Като призоваваме: „Отче наш“, ние подканваме отварянето на коронната чакра. След това с молитвата се придвижваме надолу по другите центрове. Но Кейси не го описва просто като слизане надолу. Той отбелязва, че тази последователност се определя от начина, по който функционират и си взаимодействат ендокринните жлези. Всъщност на диа-

рамата може да се види, че след като минем отгоре надолу по четирите горни центъра, ние прескачаме направо на най-долния. След това се движим в една на пръв поглед объркана последователност, докато стигнем отново горе. Това очевидно безреגיע отговаря на важните действия, които става в надбъбречните жлези, лайдиговите клетки и епифизата.

Надбъбречните жлези действат като радиопредавател, който усилва обмена на сигнали между останалите жлези. Много е важно надбъбречните жлези да не са възбуждени преди началото на разпръскването. Според науката те са центърът на рефлексна „бий се или бягай“ – стресова реакция, отговаряща на гняв или страх.

Кейси отбелязва, че между тестисите и епифизата съществува специална връзка. Днес например вече знаем, че стимулирането на епифизата предизвиква производството на полови хормони в лайдиговите клетки. В духовен смисъл това е връзка между вътрешната визия и мисловните образи и творческия принцип.

Кейси посочва, че отварянето на центрите, когато сте разстроени или движени от пориви на власт, влияе върху начина, по който надбъбречните жлези усилват минаващите между другите центрове сигнали. Така страхът или гневът имат повече потенциално отрицателни последици, отколкото сексуалната дейност.

Откровението (на Йоан) описва „второто идване“ на Христос. Това е раждането на Христовото съзнание у Йоан. Въплъщаването на Бог в него, както е било с Исус, се превръща в

напълно съзнателно преживяване.

Това е физическо преживяване, „заземено“ в тялото. Именно чрез медитация върху идеала на Христовото съзнание тялото се подготвя да стане проводник на такива опитности.

Хенри Рийд, „Да се свържем с Висшето си Аз“ из поредица ЕДГАР КЕЙСИ

Българско издание „Хермес“, Пловдив, 2000

Александър Солженицин

МОЛИТВА

*Леко живея с Тебе, Господи! Леко ми е да Вярвам в Тебе!
Когато моят разум действа или чезне в небитието,
когато най-свестните хора не виждат по-далеко от тази вечер
и не знаят какво ще правят сутринта, Ти ми пращаш сигурен знак,
че съществуваши и че ще се погрижиши
не всички пътища към Доброто да са затворени за мене.*

*От върха на земната слава с почуда проследявам оня път през несигурността,
несигурността, в която можах да пратя на хората отблясък от лъчите Твои.
И колкото сила ми е необходима, за да удържа, Ти ще ми я дадеш.
А ако не успея, значи друг е бил предопределеният.*

ТРАДИЦИЯТА НА СВЕЩЕНИЯ ГРААЛ

ПЪТЯТ НА ГРААЛ ПРЕЗ ЕВРОПА

Хари САЛМАН

В края на 12 век темата за търсенето на Свещения Граал е била една от важните теми във френската и немската литератури. В онова столетие са се появили големите произведения за Граал, написани от Кретуен дьо Троя, Робер дьо Борон, Волфрам фон Ешенбах и Албрехт фон Шарфенберг. Известността им обаче е била преходна. След въвеждането на книгопечатането „Парсифал“ на Ешенбах е бил отпечатан (1447 г.), но след залеза на Средновековието интересът към Граал се е загубил. Едва в 1879г. традицията на Граал отново се е появила с операта на Вагнер „Парсифал“.

Традицията на Граал е свързана със съдбата на пазителите на свещената чаша от Тайната вечеря на Христос и неговите ученици. Това е и съдът, в който е била събрана кръвта на Христос, след като е бил прободен с копие на кръста. Според легендата Йосиф от Ариматея, който е предоставил своята лична гробница, за да бъде погребано тялото на Христос, и по този начин се е обвързал както с мъртвото тяло, така и с процесите на неговото възкресяване, е пренесъл тази чаша в югозападна Англия, и по-точно в Глостънбъри. Там по-късно мотивът за Граал се е прелел с легендите за крал Артур и с келтската духовност.

Йосиф от Ариматея предава Граала на цар Алаин

Едно друго, по-незабележимо течение е тръгнало към Южна Франция. Легендата го свързва с Лазар, който заедно с двете си сестри Марта и Мария Магдалена, воден от един ангел, намерил прибежище в Марсилия. Заедно с Никодим и Йосиф от Ариматея те са принадлежали към най-тесния кръг Христови ученици. През следващото столетие в Южна Франция и Северна Испания се развива един център на езотеричното християнство, който през девети век се свързва с келтското Артурово течение от запад. От повестта „Парсифал“ на Ешенбах се вижда, че традицията на Свещения Граал е проникнала още по на изток. Пътят на Граал през Европа преминава през различни духовни ландшафти и през няколко поколения от царе на Граал, които са известни с имената Титурел, Фримутел, Анфортас, Парсифал, Лоенгрин и Кралят-жрец Иоханес. Всеки един от тях е свързан с определен исторически период и с определена степен на развитие на душата.

ТИТУРЕЛ

Албрехт фон Шарфенберг разказва в поемата си „Младият Титурел“ как крал Титурисон и неговата съпруга Елизабет от Арагония след поклонението си пред светия гроб в Ерусалим се сдобили със син, когото нарекли Титурел. Той станал управител на Испания и построил за себе си замък на планината Монтсалваш (Планината на спасението). Над тази планина бил спуснат Свещения Граал, носен от ангели. Титурел решил да построи за него храм, който бил завършен за 30 години. Това бил кръгъл храм със 72 (а според някои версии – 22) олтара, целият от скъпоценни камъни, които били доставени от самия Граал. В средата на храма се помещавало миниатюрно негово копие, в което бил съхраняван Свещения Граал.

С Титурел ние навлизаме в епохата на разцвета на готските германски племена. Културата на готите обхваща времето между IV и VIII век, през което вестготите се придвижват от Балканите на запад и основават своя държава в Южна Франция и Испания, която през 711 година е завладяна от арабите.

Предполага се, че името Титурел произлиза от германското име Дитер, което намираме и като Теодорих (двама вестготски владетели от V век са се наричали така, както и остготският владетел Теодорих Велики, който умира през 526 година в Равена и е възят в нибелунгските песни като Диетрих фон Берн).

При Титурел виждаме една индивидуалност, под чието духовно ръководство в Галиция (северозападна Испания), Южна Франция и Пиринеите са възникнали малки духовни общности, стремящи се да поддържат връзка с храма на Граал, който те са възприемали като съществуващ в духовните сфери над Земята. В една от тези общности, намираща се в манастира Сан Хуан де ла Пеня, близо до град Хака, през средните векове е била пазена една чаша Граал, за която се знае, че е била донесена от свети Лаврентий от Рим в Испания през III век, и която се пази сега в катедралата във Валенсия.

Общности на Граал-традицията можем да намерим и северно от Пиринеите, например в местността Рене-ле-Шато, някогашна столица на вестготската империя. Скоро след 792 г. Гийом дьо Тулуз основал академия, посветена на езотеричното знание, в Сен-Гийом-ле-Дезер до Монпелие. А по-късно крепостта на катарите Монсегюр е възникнала като крепост на Граал-традицията.

АНФОРТАС

През VIII век империята на готите западна и един духовен елит на франките поел задачата да съхрани мистериите на Свещения Граал. Традицията на Граал се придвижила от Пиринеите през Франция към Елзас и по своя път се свързала с течението на крал Артур.

Сега пред нас се появява картината на цяло семейство, свързано с Граал: болният крал Анфортас, неговият брат Треверцент и неговите сестри. Те са деца на рано починалия цар на Граал Фримутел, който е бил син на Ти-

Чашата Граал от Глестънбъри. Бронз. Музеят Тонтън

турел. Анфортас е трагичен образ. Той страда от неизлечима рана, която може да бъде излекувана само ако някой намери правилния въпрос, чието произнасяне би разпелото съдбата му.

Трудно е да се каже чия индивидуалност от VIII век отразява Анфортас. Предполагам, че трябва да търсим неговия прототип сред кръга хора около Карл Велики, изповядващи езотеричното християнство. Към този кръг са принадлежали примерно абат Валдо от манастира Райхенау, приеман баща на Карл Велики, или Хуго фон Турс, съветник на Карл. Дворът на Карл Велики е бил свързан с Граал традицията, но впоследствие, след като получил императорската корона от римския папа, той е трябвало да се раздели с тази традиция и тя постепенно западнала.

Носителите на това течение произлизат от централните на каролингската империя и затова намирам за вероятно в земите на Белгия, Люксембург, в Елзас и около Бодензее да е имало малки духовни центрове в някои замъци или манастири, които да са съхранявали мистериите на Граал-традицията. Оказва се, че келтското християнство, идващо от Шотландия и Ирландия, се вкоренило най-дълбоко в тези области. То станало почва за развитието на Граал-традицията, която по време на царуването на Карл Велики се разпространила по териториите на романо-германо-езичните народи.

ПАРСИФАЛ

С Парсифал, синът на Херцелайде и Гамурет, ние навлизаме в нови територии, описани от Ешенбах, този път в Централна Европа. Това е Каринтия, обитавана след IX век от швабски и баварски рицари, насочили се впоследствие като колонизатори към славянските земи на Словения. Предполагам, че по времето на Волфрам Ешенбах в някои замъци на Словения и Каринтия Граал-традицията е била жива.

Херцелайде е сестра на болния Анфортас, а Гамурет е рицар, напуснал земите на своя баща, за да търси приключения в страните на исляма. Волфрам оставя впечатлението, че Гамурет произхожда от словенския град Птуй.

Парсифал е възпитаван от своята майка, Херцелайде. Тя не иска синът ѝ да напусне дома си и да тръгне по света като баща си, но точно това става. Младият Парсифал среща рицари, които му разказват за крал Артур. Парсифал тръгва да пътешествува и неочаквано се озовава в замъка на болния Анфортас, който всъщност е неговият вуйчо. Той не успява да зададе правилния въпрос относно причината за болестта на краля, и след редица преживявания в замъка се налага да го напусне.

Едва след четири години и половина той се връща отново в замъка, успял да намери правилния въпрос, с който излекува своя вуйчо Анфортас и на свой ред става следващия цар на Граал. Но преди това той побеждава в дзубой своя брат Файрефис – син на Гамурет и царица Белакане. Фигурата на Белакане ни насочва към Йемен и космичните мистерии на Феникса.

Валтер Йоханес Щайн предполага, че за образа на Парсифал се крие епископ Лиутвард от Верцели (в Северна Италия), който през 900 година води война срещу унгарците. Лиутвард е от швабски произход и е получил образованието си в Райхенау. От швабския народ произлиза и династията на император Фридрих Барбароса, която също е свързана със Свещения Граал.

Разбира се, епизодите от историята на Парсифал не бива да се приемат само буквално. Те имат многопластово значение, при което Тутурел, Анфортас и Парсифал представят различни степени на въздействието на Граал, които са се осъществили в различни европейски области. Преживяванията на Парсифал се развиват в средата на IX век. Лоенгрин и Презвитер Йоханес са не само буквално синове на Парсифал и съответно на неговия брат Файрефис, но представляват нови етапи в развитието на традицията на Граал, която от Европа се прехвърля в Азия и Африка.

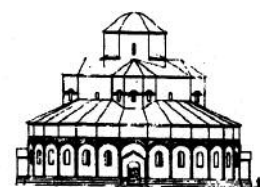
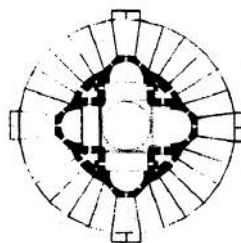
ЛОЕНГРИН И ПРЕЗВИТЕР ИОХАНЕС

Лоенгрин е представен много кратко от Волфрам фон Ешенбах, затова трябва да потърсим повече за него в други средновековни сказания. В едно от тях се разказва, че край град Антверпен (Белгия) се появил рицар, пристигнал в лодка, теглена от лебед. Той се оженил за Елза фон Брабант, но с условията тя никога да не го пита за неговия произход. Веднъж тя все пак му задава този въпрос, и той трябвало да я напусне. Щайн смята, че Лоенгрин представя духовния импулс, идващ от Англия, който довежда до създаване на градове в немската държава. Тези градове давали закрила срещу унгарските набези и възможност за развитие на стопански активности и бюргерско самоуправление. Щайн вижда в образа на Лоенгрин английския канцлер Туркетул, живял през X век. Като абат на манастира Кроуланг, Туркетул предприел много пътувания в Европа и допринесъл за създаването на новата гражданска култура.

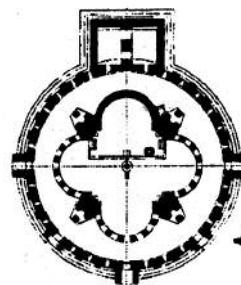
В повестта си „Парсифал“ Волфрам фон Ешенбах разказва, че Файрефис (братът на Парсифал от друга майка) се оженил за Репанзе де Шоие – сестра на майката на Парсифал и заедно с нея се върнал в своето царство в Индия. Плод на техния брак бил Йоханес, по-късно известен като Кралят-жрец или Презви-

тер Йоханес, който бил предопределен да царува над Индия. През Средновековието страната Индия не била отчетливо локализирана. Етиопия също била наричана Индия и се вписва по-добре в контекста на историята за Парсифал, защото Етиопия била християнска страна. Но в Индия също имало християнски общности. След 1145 г. в Европа започнали да идват вести за Презвитер Йоханес и те дали начало на много пътешествия, чиято цел била да намерят царството на Йоханес. Още повече, че Ешенбах описва, че след смъртта на Парсифал пазителите на Граал пренесли свещената чаша в царството на Йоханес. Това обяснява изпращането на много мисии да търсят непознатите християнски земи в Азия. Последвалите географски открития на португалците също могат да бъдат приети като опит да се намери царството на Йоханес.

Навсякъде на изток е имало християнски общности. В Средна Азия, Монголия и Китай са съществували значителни групи от несториански и манихейски християни, необвързани със западната църква. Някои монголски племена са били несторианци, а тюркските уйгури от пустинята Гоби са принадлежали към манихейството. Преди и по времето на Чингис хан и наследниците му християнските общности, разположени по Пътя на коприната, са били ислямизирани. Но преди това да се случи, е имало огромна средноазиатска държава, основана от Желуй Дасхи (1143–1187), която руският историк Лев Гумилев разглежда като държавата на Презвитер Йоханес. Повероятно е обаче за фигура на презвитер Йоханес да се крие съвременникът на Ешенбах, етиопският крал-жрец и посветен Лалибела. Името Презвитер Йоханес може да е име и на водача на някое християнско братство в Ориента.

Бана

Цвартноти

Архитектурата на „храмовете на Граал“ в Кавказ

В непосредствена близост също можем да забележим християнски държави, и то в Армения и Грузия. В началото на XII век в Грузия царува Давид Строителят. Някои виждат в него член на наскоро образувания Орден на тамплиерите. Забележително е, че църквите в Армения и Грузия имат архитектура, съвършено различна от западната. Те са с кръстообразни куполи. Формата на основите им може да се види в старата грузинска църква в Бана (източна Турция) и при реконструкцията на дворецовата църква Цвартноц в Ереван. Тук намираме картината на храма на Граал, построен от Титурел! Тези църкви са строени през VII век, а това е точно времето на Титурел. Може да се предположи, че арменски майстори-строители, които са работили през средните векове в Италия, в остготската държава, са допринесли за разпространението на тази кръгла църковна форма на Запад. Тези строителни форми повтарят архитектурата на светия гроб в Ерусалим, който представлява кръстообразна ротонда с една миниатюрна църква под купола, над гроба на Христос.

ЕТЕРНИЯТ ГРААЛ

Освен свързаното с Граал християнство в Кавказ и течението, водещо през Титурел, Анфортас, Парсифал, Лоенгрин и Йоханес, можем да открием и трето течение свързано с Граал в Европа. Това е една келтско-скандинавска традиция, която води към Русия. Тя е представена от келтския образ на вълшебния казан, казанът на изобилието, който крал Артур изважда от подземното царство и който го прави цар на природните сили и плодородието.

В северните части на Европа е имало традиция да се оставя върху камък храна за пътниците, покрита с по-малки камъни. Тази храна, наричана в Норвегия *ganganda greida*, което означава обикаляща храна, се използва в случай на нужда. Във Финландия намираме един малко по-друг образ на Граал – етерната мелница или Сампо от финландския епос Калевала, която доставя всичко, от което човек се нуждае и по този начин представя изобилието на природата. В житието на Свети Серафим Саровски, живял в Русия през 19 век, построяването на мелница за жито също е играло голяма роля.

Едновременно с това в Русия съществува представата, че самата земя, след като кръвта от раните Христови е капнала върху нея, се е превърнала в Свещения Граал. Селянинът, който обработва земята,

работи с Христос и чрез обработването на земята и на семето, което дава жътва, той получава жизнените сили на възкръсналия Христос.

ХРАМЪТ НА ЕВРОПА

Трите традиции на Граал имат вътрешна взаимовръзка. Едната традиция, свързана с Кавказ, описва построяването на земен храм на Граал. Вероятно тя е вдъхновена от иранските светилища на огъня. Южно от Кавказ, в североизточен Иран се намира едно такова светилище от края на VI век – Тахт-и-Сюлейман. Тази традиция се проявява в построяването на храма на Граал от Титурел, чиито предци идват от Кападокия (сегашна северна Турция). Тя обхваща Южна Европа, от Кавказ до испанска Галиция. Келтско-северноевропейската традиция, която стига до Средна Европа, е насочена към жизнените сили и тяхното изцеление, свързана е и с купата на изобилието или Сампо. Чрез нея навлизаме в сферата на болния Анфортас, чиито жизнени сили са били разстроени от страстта и който живее благодарение на животоподдържащата сила на Граал. Върху тези две традиции е построена третата – средноевропейската традиция: След Титурел и Анфортас идва Парсифал, за когото търсенето на Граал е път, в който той развива определени качества. Това е пътят на обучение на душата. Всеки, който върви по този път – „пътят през долината“ (на живота), може да бъде наречен Парсифал. При неговите предшественици става дума съответно за възстановяване и лечение на жизнените сили при Анфортас, и за построяването на храма при Титурел.

Замъкът Карлщайн в Чехия

Това са три стъпала, на които се проявяват физическото, етерното и психичното измерение на храма на Граал. Това е процес на изграждане, който започва от югоизток и отива на запад, минавайки през средата на Европа и Изтока, при който храмът се издига постепенно от земята към небето. В този храм може да се роди нещо божествено, може да се роди Софiя, небесната мъдрост. Тя слиза по обратния път – от небето към земята. Това движение незабележимо се процежда в славянската култура от изток на запад.

Там, където се срещат течението на Граал от запад и течението на Софiя от изток, възникват общности, които обединяват човешките импулси с импулсите от духовния свят. Това са градовете и замъците, в които се ражда новата духовна Европа. Такъв замък е Карлщейн, построен от немския император Карл IV до Прага. Той стои като миниатюрен храм точно в средата на големия европейски храм на Граал. В най-горното помещение, над капелата на Светия кръст в третата кула на замък Карлщейн, Карл IV е искал да се събира рицарският съвет на крал Артур, който обаче не е бил възобновен.

ОБЩНОСТИТЕ НА СОФИЯ

Тези нови общности на Граал създават условия да бъде изработено одухотворяването на европейската култура, от тях също могат да потекат мощни сили на духовно християнство към Азия и Африка, които да повдигнат дохристиянските култури там до едно ново християнско стъпало. Последното е бъдеща задача на хората, представящи образа на Презвитер Йоханес. Задачата на Лоенгрин – създаване на новата гражданска култура – е осъществена.

Лоенгрин се явява като рицар на лебеда в Граал-традицията. Това е образ на човек, чиято мисия трябва да остане скрита, и който е вдъхновяван от висше съществуване. В историята има много подобни фигури. Можем да мислим за чешкия владетел Вацлав (началото на X в.), за немския император Фридрих Барбароса (XII в.), за руските владетели Андрей Боголюбски и Юрий Всеволодович (XII и XIII в.) и за Александър Невски.

В миналото връзката с духовния храм на Граал, който се издигал в етерното пространство, е била поддържана от ранните общности на Граал. Имало ги е навсякъде по Европа – от Испания до славянските земи: манастирът Сан Хуан де ла Пеня, в Пиринеите, в крепостта Монсежюр, в Елзас, по немско-швейцарската граница, в Оденвалд, в старите замъци на Австрия, Словения и Чехия. Хората, образуващи тези общности, са се стремили да поддържат връзка с духовния свят. Те са получавали вдъхновение да работят за

развитието на човешката култура в служба на Граал.

Особено в областите, където са се развивали заедно германската и славянската култури, възниквали общества, съчетаващи западния, мъжки елемент на търсене на Граал и източния, женски елемент на съхраняване на Граал. Такива общности – манастири или духовни кръгове – са били основавани от жени, които носели в душите си силите на Софiя. Значими представителки на това течение на Софiя са например Хедвиг от Шлезия, Елизабет от Тюрингия и Агнес от Бохемия, които са живели през XII и XIII век.

Образът за бъдещето на едно такова общество, в което може да се въплътят божествената мъдрост, намираме в легендарния руски град Китеж, представляващ културата на братството и любовта. Според легендата той е бил построен през XII век и когато монголските племена го нападнали, потънал в езерото, като по този начин бил спасен от Бога. Това бил град, в който всеки е можел да намери помощ по време на своето пътуване към Граал. Историята за Китеж дава важен ключ за разбиране на Граал-традицията.

КАКВО ПРЕДСТАВЛЯВА ГРААЛ

Граал е един от най-важните символи на езотеричното християнство. В Южна Европа той е възприеман преди всичко като чашата на светата Тайна вечеря. В келтския Запад Граал се свързва с чашата на изобилието (думата „Граал“ произлиза вероятно от една древна дума, идваща от Южна Франция – *gradalis* – „стъпалообразен“ – като описание за чаша или купа със стъпаловидно намаляваща основа. В Германия Ешенбах описва Граал направен от скъпоценен камък, който Архангел Михаил е избил от короната на Луцифер при дубоая си с него. В Северна Европа е жива представата за Граал като обикаляща храна или мелница.

Рудолф Щайнер ни дава още една картина: той посочва лунния сърп, който е допълнен понякога от едва видимата останала част на лунния диск. Когато невидимата част на Луната е осветена по този начин, това става благодарение на отразената от Земята слънчева светлина. Тогава лунният сърп става като че приемник на слънчевия диск. Според Щайнер това е космичния образ на Граал.

И така, Граал може да се разглежда като чистата човешка душа, която посреща Духа, или като една човешка общност, която приема от духовния свят вдъхновенията, идващи от Свещения Граал, или като душата на Европа, която се отваря за небесната мъдрост или като самата Земя, която приема Христос и така става планета на Христос.

Превод от немски: д-р Светла Балтова

Ахам

Бих желал да се спрете върху 12-те главни скъпоценни камъка и да направите един микроскопичен опит с тях. Опитът е следният. Когато имате някаква неприятност, било от физически, от сърдечен или от умствен характер, започнете мислено да си представяте дванадесетте скъпоценни камъни. Започнете от най-простия и отивайте постепенно към най-хубавия и скъпия от тях, и следете при кой камък неприятността ви ще изчезне. Като прекарвате тия камъни през ума си, същевременно ги свързвайте с добродетелите, които всеки от тях изразява. При това положение всеки камък може да въздейства благоприятно върху човека и да смени състоянието му... За да разберете смисъла и значението на скъпоценните камъни, вие трябва да ги прочитете. Нищо не се постига лесно. Работа, труд, усилие се изисква от всички.

Из "Скъпоценните камъни" от томчето "Противоречия в живота", МОК.

Аметист

Опушен кварц

Скъпоценните камъни са носители на живот. Ако някой болен човек носи един диамант, той ще оздравее. Затова хората носят скъпоценни камъни. Не само скъпоценните камъни, но и благородните метали носят живот. Затова бих ви препоръчал да носите и благородни метали.

"Из беседи от Учителя" под ред. на Влад Пашов, т. 4. Бургас, 1998 г.

Лечение и изчистване на чакрите с кристали и скъпоценни камъни

I чакра – Муладхара: кристали в черно и червено: черен турмалин, обсидиан, черен оникс, опушен кварц, рогонит, гранат, хелиотроп, реалгар.

II чакра – Свадхищана: червено-оранжеви кристали: рубин, вулфенит, карнеол, цитрин, кехлибар.

III чакра – Манипура: оранжево-жълти кристали: топаз, апатит, серни кристали, калцит.

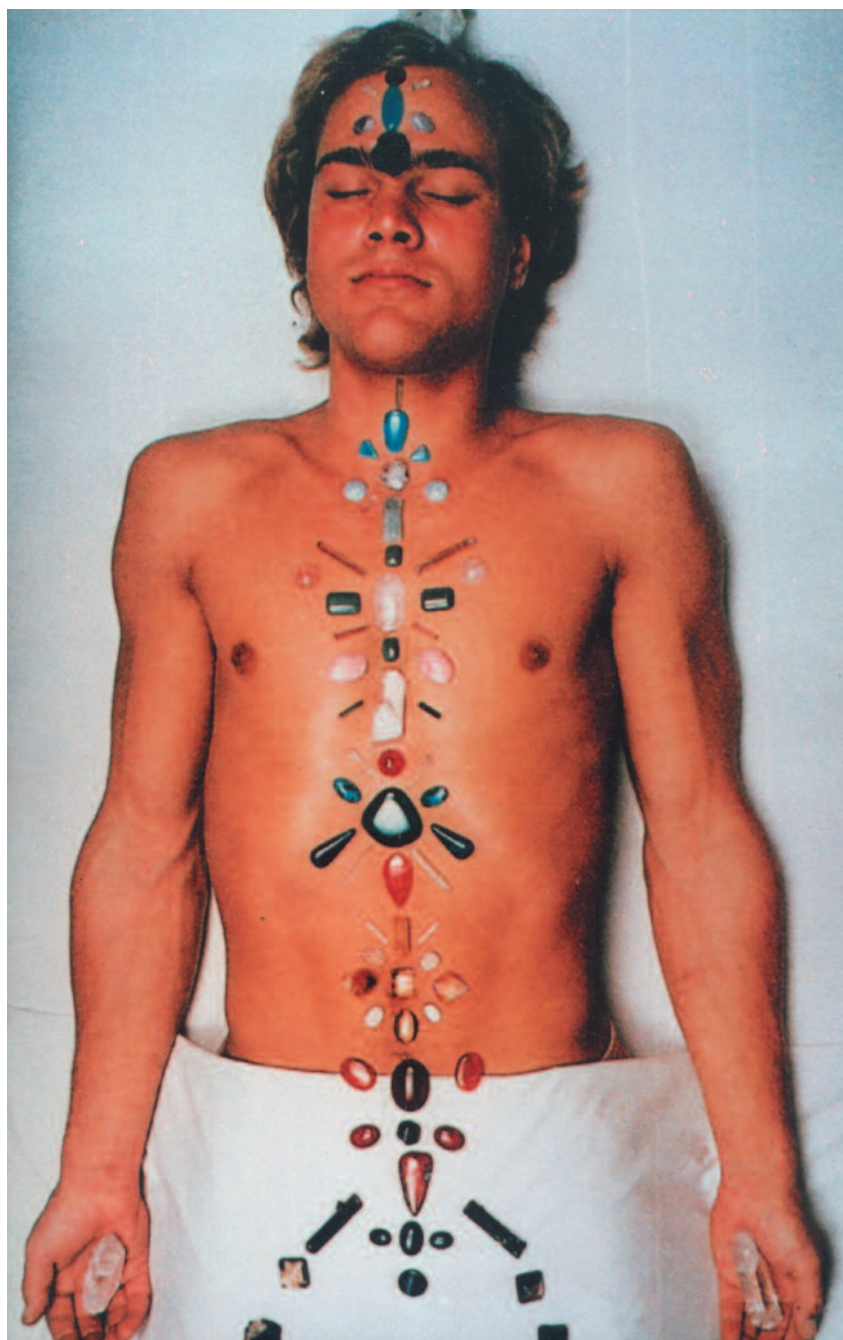
IV чакра – Анахата: зелени кристали: авантюрин, перидот, малахит, изумруд, зелен турмалин, и розови – розов кварц, родохрозит, кунцит, морганит, розов турмалин.

V чакра – Вишудха: кристали със син цвят: син ахат, амазонит, селестит, хризокол, тюркоаз, гем силика, аквамарин.

VI чакра – Аджна: индигов цвят: содалит, азурит, лапис лазури, сапфир, флуорит, сугилит, аметист.

VII чакра – Сахасрара: златно-бял цвят: хелиогор, златен топаз, селенит, прозрачен кварц, диамант.

Текст и илюстрация – „Crystal enlightenment“, Katrina Raphaell

КОЛЕЖЪТ ШУМАХЕР

Във време, когато много ценности и системи се пропукват и разпадат когато всички последици на нашите неразумни теорории и практики изплуват от измислената секретност; когато се отказваме от ориентирите към „прогрес на всяка цена“; когато ядрените арсенали вече не ни трябват, но няма къде да ги сложим; когато примерите на насилие по улицата и от средствата за масова информация се допълват и подсилват взаимно, в югозападната част на Англия има едно място, където се събират като във фокус най-напредничавите и човеколюбиви идеи и научни изследвания главно в областта на екологията и духовните ценности.

Университетът на XXI век е наречен на името на видния британски икономист Ернст Шумахер, автор на световно известната книга „Малкото е красиво“, която се превърна в емблема на борбата против дехуманизиращия ефект на глобалистичните тенденции. Негова е крилатата фраза „Мисли глобално, действай локално.“ Шумахер нарече своите критерии за хармония и екологично съзнание „човешки мащаби“ и точно те са в основата на обучението в този нов колеж. В него едни от най-напредничавите и свободомислещи учени на нашето време търсят отговорите на най-актуалните въпроси на съвременното. Някои от тези въпроси са: Каква е връзката между състоянието на околната среда и духовната криза? Каква трябва да бъде социално-икономическата система, за да не се получава дисхармония с параметрите на прогреса и да се

заличат следите от глобалното замърсяване на околната среда?

Целта на този колеж е да отведе студентите си заг повърхността на явленията, отвъд видимите белези на дисхармония в съвременния свят и да ги предразположи да изследват духовните предпоставки на тези нарушения. С новаторски подходи се търсят и маркират основите на един балансиран и холистичен светоглед, базиран както на точните, така и на хуманитарните науки, както на икономиката, така и на екологията. И всичко това е осмислено от духовното разбиране за света и за мястото на човека в него.

Колежът е място, където хора от различни националности, възрастови групи, професии, произход и вероизповедание имат възможност да учат, работят и живеят заедно и така всеки един се научава да споделя своето време за учене, работа и почивка със съвсем непознати хора и да преодолява възрастови, расови, религиозни, характерологични и други бариери в това общуване.

Колежът Шумахер отваря врати през януари 1991г. с 32 участника. Преподавател е прочутият, независим биолог от НАСА, съзателят на хипотезата, че Земята Гя е живо същество, Джеймс Лавлък. Курсовете траят от три до пет седмици, като участниците живеят в колежа. През тази първа година започват три курса, които очертават насоките в развитието на колежа и които го правят толкова уникален. Това са: „Живот отвъд икономиката“ на Хейзъл Хендерсън, „Земя, гуша, въображение“ на Рупърт Шелдрейк и „Древната мъдрост“ на Хелън Норберг. Това са не само учени, извоювали си международна известност, но те са мислители, писатели и активисти, популярни в интелектуалното крило на зеленото движение.

„Образование, което не засяга и не откроява проблемите на околната среда в наше време, изобщо не е образование“, казва Сатиш Кумар, основател и директор на колежа.

Тази година колежът Шумахер празнува своята десетгодишнина. Идеята, която в началото беше предизвикателство, получи своята реализация по начин, изглеждащ невероятен и за най-големите му привърженици. Напоследък във фокуса на колежа са екологичната икономика в развитие, връзките между психология, философия и екология, новите научни проби и прозрения и оформящият се от тях нов възглед за света.

От 1998 година се появиха две нови инициативи. Едната е програма за „Магистър на холистичната наука“, а другата включва едногодишни курсове за бизнес-управители (мениджъри).

Уникалното при Шумахер-колеж се състои донякъде и в невъзможността да бъде квалифициран: той е и академична институция, и общност за пребиваване, и обмен на идеи, и един вид интелектуален разсадник. Това без съмнение се дължи на обстановката в него, която предполага наблягане върху духовните практики и размишлението. До главната сграда има помещение за медитация, което е заслуга до голяма степен на основателя – Сатиш Кумар, бивш джайнстички монах, но и на духа, наследен от собствениците Елмхър, които са били загрижени за качеството на живота, целта на

Съществуването и ценностите, надхвърлящи материалното благополучие.

За повечето от участниците е доказано, че колежът има способността да променя мисленето и живота. През вратите му са минали около 2000 участници и курсисти, от които 360 са идвали повторно. Половината са били англичани, а другата половина е била съставена от представители на 80 различни страни и националности. Средната възраст е варирала от 20 до 40 години, но пълният възрастов обхват е от 18 до 80 години.

На това място наистина се раждат зелените стръкчета на новото духовно течение, свързано със защитата на правата на всички живи същества. Жива е цялата вселена, стига да имаме очи да видим, уши да чуем и сърце да усетим нашето единство с всичко, с целокупния живот и любовта.

материалът подготви: Минка Петрова

За контакти:

*Schumacher College, The Old Postern,
Dartington, Totnes, Devon, TQ9 6EA, UK
Tel.: (0)1803 865934,*

E-mail: schumcoll@gn.apc.org

http://www.gn.apc.org/schumachercollege/

.....
Съобщение:

На 20–21 октомври във Варна се състоя творчески форум „Словото – импулс за нова култура“. След срещата в Пловдив, това е второто мероприятие от такъв характер, обединяващо хора от различни области на науката и изкуството, търсещи и намиращи приложение на Словото на Учителя Беинса Дуно в живота. Изнесените доклади обхващаха областите: работа със Словото на Учителя и въздействието му; науката в Словото на Учителя; астрология; Паневритмия; природосъобразен начин на живот и др. С музикална програма участваха хор „Евера“ от София, група за поезия и музика от Пловдив, хор от Бургас, Калина Колева и Галина Денчева – музикално-поетичен рецитал, Петя Стоянова, Сияна Димитрова и др.

САТИШ КУМАР

Минка Петрова

Сатиш Кумар е роден в Индия през 1936 г. Семейството му принадлежи към джайнистката религия и се състои от вегетарианци и пацифисти. На деветгодишна възраст той пожелава да стане монах и тръгва да пътува с джайнистски монаси из страната. Тези монаси не притежават нищо – подслоняват ги и ги хранят хората, през които селища минават. Сатиш изучава санскритски и учи наизуст писанията и ритуалите на джайнизма. Седемнадесетгодишен се запознава с идеите на Ганди и неговия най-верен последовател Виноба Бхаве. Това го кара да напусне монашеския живот и да се присъедини към движението на Бхаве, чиято цел е да съдейства за раздаване на земя на безимотни селяни по цяла Индия.

През пролетта на 1962 г. заедно с един негов приятел и съмишленник решават да предприемат мирен поход “поклонничество” против въоръжаването и студената война. Походът завършва успешно през 1964 г. във Вашингтон, като привлича вниманието на пресата и обществеността.

По-късно той пътува из Европа като участник в мирни протести. През 1969 г. основава заедно с Колин Ходжетс “Школа за ненасилие” към църквата “Сент Мартин ин дъ фийлд”. В тази школа преподава видният икономист Ернст Шумахер. Там се придържат към теорията за сатияграха – съпротива без насилие. През 1971 г. Сатиш Кумар се установява да живее постоянно в Англия.

През 1973 г. започва да издава списание “Рисърджънс” (Възраждане) и досега е негов главен редактор. В списанието се търсят конструктивни решения на екологични проблеми с помощта на примери от древната мъдрост на народите. “Рисърджънс” става форум за духовни и “зелени” идеи, за поезия и изкуство. На страниците му често намира място дискусията по въпросите за опазването на околната среда и лекуването на планетата Земя.

В 1982 г. Сатиш Кумар основава т. н. “Малко училище” в Хартланд, което успешно съществува почти 20 години и има международна известност. Малко по-късно се заражда идеята за колеж към Дартингтън Хол, старо имение, стопанисвано от “Дартингтън Хол тръст”. Колежът е създаден на мястото на старата школа и според Сатиш Кумар там съществува идеална възможност за изучаване на екологични и духовни ценности: “Сега навлизаме в новото време на духовност и екология. Нужни са нови институции, които да реализират тази трансформация. Добре е да се създаде база за видни и прогресивни мислители и учени, чиито идеи и изследвания да очертаят бъдещето ни. Трябва да се положат здрави интелектуални и философски основи на нов вид общество. Този колеж трябва напълно да се посвети на изграждането на екологичен светоглед за устойчива икономика, земеделие и индустрия.”

И наистина, след дълги преговори и обсъждане на програми и организация, на 13 януари 1991 г., пред тридесет и двама участника, била изнесена първата лекция в новия колеж от Джеймс Лавълк, основателя на хипотезата за Гея.

От крило до крило
разперени –
мярата на птицата
за хоризонта.

От ръка до ръка
пригвоздени –
мярата на човека
за Вселената.

Срещите с Блага Димитрова обикновено зареждат читателите, в случая слушателите, със скрито нетърпение да чуят нещо по-различно, по-директно и по-истинско. Така беше и в къщата на Недкович, в Стария град, когато Блага Димитрова дойде в Пловдив през месец април тази година, почти инкогнито, за да се срещне... с едни пораснали ученици. Защото и този разговор имаше своята предистория, по-скоро беше замислен като продължение на една среща отпреди 21 години с десетокласниците на тогавашната Руска гимназия „Иван Вазов“. Онази първа среща с писателката, поетесата и интелектуалката Блага Димитрова доста беше поразтърсила подреденото мислене на някои ученици, учители и ръководители. И в това, всъщност, беше тръпката, защото живият диалог трудно може предварително да бъде режисиран. Още повече, когато събеседникът отсреща има толкова силно присъствие.

И пак го усетихме, това вътрешно озарение, когато поетесата започна да разказва... Отново стана въпрос за неограничените възможности на езика като средство за изразяване и комуникация, за търсенето на нови форми и по-пряк изказ на духовното, за откривателството в различните сфери на живота, „Творците трябва да търсят нови средства.“ Няма съмнение, че в словото ѝ, и в живота, и в писаното живее един свободен, космополитен дух, който дори през изминалите „нормирани“ 40 години не позволи да бъде ограничаван. Гражданската позиция на Блага Димитрова и силата да живее според идеалите си са очевидни, искаме обаче да спрем вниманието ви отново на вечните духовни истини, изграждащи битието, които тя е изразила много много отдавна и които си струва да бъдат преоткрити и от тези наши читатели, жадуващи за повече „духовна поезия“ в българското литературно пространство.

ОТ КРИЛО ДО КРИЛО

Среща с Блага ДИМИТРОВА

Татяна ЙОРДАНОВА

Толкова думи са казани и писани за нея – Посветената в Тайните на думата, от тях избрахме едно изказване, което ни допадна. И няколко стиха – едно докосване до хоризонтите на нейния свят, от крило до крило.

Петър Увалиев

Имам чувството, че ми се налага да започна с едно доста обезсърчително признание: аз се изправям пред вас с недостовърни акредитиви. Много години от шарения ми живот съм разнасял по широкия свят сергията си с евтини думи и затова положително не ми приляга да възвестя появата между нас на една поетеса, възстановила достойнството на Думата, обезчестена и принижена от яловия сталинизъм – на Блага Димитрова, която изкупи греховете на българската поезия и я превърна в сечиво на истината.

Аз съм изправен пред непосилната задача да влея океан в напръстник – да опиша с няколко минути в трето лице единствено число – нея, Блага Димитрова, – един своеобразен и наистина внушителен квинтет. Ето защо: тази дълбока поетеса е и начетен социологист, който е и проникателен критик, който е и пътеводен драматург, който е и силен романист. И един Господ знае как, потисната от този нечовешки трудов товар, към който трябва да се прибави и нейната смела дейност на неуморен политически дисидент – как все пак смогна да е така уталожена, така жизнена, така привлекателна...

Във всеки стих, написан от Блага Димитрова, е разцъфтялата ѝ зрелост, етиката е сгряна от топлотата на естетиката и естетиката е озарена от благородството на етиката.

Из „Хигиена на духа“ – слово, произнесено в Националния център за поезия, Лондон, 16 октомври 1990

РАВНОВЕСИЕ

За да е ведра вашата усмивка,
все някой трябва да поеме
дела ви от плача.

За да забиеете в зенита мачти,
все някой трябва да е котва,
спусната на дъното.

За да сте лястовици, упоени
с презръдка в сънното гнездо,
все някой трябва в полунощ
да се окуми сам на голия си клон –
безсънна саможива кукумявка,
да мисли и да зъзне срещу вятъра,
проскубана, разкъсана, разединена –
зарад сиеллението между вас.

За да се покатерите на припек –
в усойната клисура трябва
все някой щур да ви крепи,
изопнал нерви,
усукани в алпийски възел –
над пропастта
над хаоса,
над себе си.

Все някой.

1978 г.

ИЗ „ЗА ДУШАТА“

Какво ти е нужно на този свят,
задъхана душо,
за да дойдеш на себе си
и да бъдеш щастлива?

Едно дърво пред прозореца
със слънчеви пори на сянката,
една разтворена книга,
ромон на едно пиано
и една спокойна, съзервателна вечер.

Непостижимо.

*

Безпокойството – младостта на душата.

1993 г.

ОПИТ

Всичко е временно,
но най-временно е това,
което наричаме „вечно“:

Дружба,

Слава,
Власт,
Успех,
Пари,
Победа.

Трае най-крехкото:
белез дълбок от тебе,
любов.

1989

ПРОСВЕТЛЕНИЕ

Изпълва ме носталгия по онзи миг,
когато бях на косъм от смъртта.
И някакъв растящ, задавящ страх,
че мога да забравя, разплилея,
занемаря мига на просветление.

Внезапно се разля извътре в мен
една незнайна, звъннала прозрачност.
Усетих се отломка от всемира,
изскубната от мрака, озарена,
свободна, светеща – искрица от звезда.

Оттам, от разстоянията галактични,
е все едно дали живял си век,
или едничък час на водно конче.
Същественото е, че все пак си живял
в единоборството за всеки гръх докрай.

Така чрез себе си поддържал си и ти
всемирното самогорене на живота.

Победителят

Веднъж гледах как малки деца играеха футбол. Те бяха не повече от пет – шестгодишни, но играеха истинска, голяма игра. Два отбора, всеки със своята униформа, пред публика от родители и близки. Не познавах никого от тях, така че можех да се забавлявам, без да вземам страна в играта. Би било добре, ако родителите можеха да сторят същото.

Двата отбора бяха съвсем еднакви, ще ги наричам отбор 1 и отбор 2.

В началото никоой не успяваше да вкара гол. Децата бяха много забавни. Несръчни и ужасно неефективни. Не уцелваха топката, падаха върху нея, настъпваха се, но това беше без значение за тях. Бяха изцяло погълнати от играта.

През второто полувреме настъпи драматичен обрат.

Треньорът на отбор 1 – сигурно това беше неговият пръв отбор – направи смени в състава си, докато отбор 2 запази старите си играчи.

Сега вратар на първия отбор беше едно малко момче и играчите на отбор 2 върхлитаха на рояци към него. Той беше забележителен атлет – но не повече от три-четиригодишен. И отбор 2 започна да вкарва голове. Един след друг паднаха два гола. Това вбеси малчугана на вратата. Той яростно подскачаше, крещеше, тичаше. Използва цялото си изкуство, за да покрие момчето, у което беше топката и се просна в краката му – но твърде късно. Беше вкаран трети гол.

Лесно разбрах кои бяха родителите на детето. Те бяха мили, добре облечени хора – можех да предположа, че таткото се връщаше направо от офиса си – с елегантен костюм и вратовръзка. Те страдаха за сина си и го окуражаваха.

Гледката на детето на игрището и родителите отвън изцяло ме погълна.

След третия гол детето беше сломено. То разбра, че няма полза. Не можеше да ги спре. То нямаше вина, но беше съвсем отчаяно и цялата му фигурка изразяваше безумност. Таткото също се промени. Той беше насърчавал сина си, подвикваше му, даваше съвети, но сега беше смутен. Опита се да извика, че всичко е наред, но думите му увиснаха във въздуха. Усещаше се, как болката на детето се отразява у него.

След четвъртия гол знаех какво ще се случи.

Често бях виждал нещо подобно. Малкото дете отчаяно се нуждаеше от помощ. Но помощ не идваше от никъде. То извади топката от мрежата и я връчи на рефера. И след това се разплака. То просто стоеше в средата на игрището и огромни сълзи се търкаляха по бузите му. Детето коленичи и закри очите си с юмручета. То плачеше със сълзите на безпомощния.

Когато детето падна на колене, видях как бащата се спусна към игрището. Жена му се опита да го спре: „Джим, недей, така ще го смутиш повече!“ Но той я отстрани и изтича на полето – с костюма и вратовръзката – и вдигна детето на ръце, така че всички да видят, че това е неговият син, и като го носеше високо на раменете си, плачеше заедно с него. Никога в живота си не съм изпитвал по-голяма гордост заради друг мъж. Той пренесе детето през цялото поле и когато бяха на страничната линия го чух да казва: „Скоти, толкова се гордея с теб! Ти беше чудесен и искам всички да знаят, че си мой син.“ „Татко – подсмърчаше хлапето – не можах да ги спра. Опитвах се, татко, опитвах се, опитвах се, опитвах се, но те все ми вкарваха голове.“ „Скоти, няма значение колко гола са ти вкарвали. Ти си мой син и аз съм горд с теб. Само искам сега от теб да се върнеш и да си довършиш играта. Знаем, че искаш да излезеш, но

не може. И, синко, да знаеш, че пак ще ти вкарват голове, но това няма значение. Моля те, върви сега.“

Това беше нещо друго. Можех да го усетя от разстояние. Когато си изправен сам и ти вкарват голове, но знаеш, че за тези, които те обичат, това няма значение – това променя много нещата. Малчуганът изтича отново на игрището. Вкараха му още два гола до края на играта, но беше съвсем различно.

Всеки ден ми вкарват голове. Въпреки че толкова се старая – хвърлям се изцяло в играта и плонжирам във всички посоки, паля се и бушувам. Боря се с грешките и греховете си, и дяволът ликува. И отново и отново ми вкарва гол след гол. Тогава идват сълзите и аз падам на колена – измъчен, грешен, безпомощен.

И Баща ми, моят Баща, се спуска на игрището, право срещу смеещата се тълпа, гюгюкаща жестоко, и ме вдига на ръце, високо на раменете си, и казва: „Детето ми, толкова съм горд с теб! Ти беше много добър. Аз искам всеки да разбере, че ти си мое дете. И понеже аз съм този, който определя правилата на тази игра, ти казвам, ти си победител. Само те моля: сега се върни и си добърши играта.“

НАПРАВИ СИ САМ БЯЛА ЛЯСТОВИЦА

Не чакай да долитне от не знам къде си,
избава в човка да ти донесе
и с ножицата на крилето
небето да ти прекрои.
Щом търсиш бяла лястовица,
от собствената кожа сам си направи.

Моделът прост и на децата е познат:

една-две остри чупки,
две прави, опнати криле
и никакъв багаж – да може
да се откъснеш изведнъж
и надалеч от крушата да излетиш.

И нека лобно пак да паднеш от сред-полет,
разбит на трезвата земя,
за гавра на гарги и влечуги,
но само още един опит,
но само още един риск,
да си скроиш съдбата
като книжна лястовица.

И както от тревясалия двор на детството
запращаше със шур замах
към небосвода бяла птичка
от лист, изскубнат от тетрадка,
и тя след необятен кръг,
внезапно стрелната,
в нозете ти се спущаше...
(Нагледен пример за огънато пространство)

Така и ти ще паднеш пак при своя земен дял.
И все пак в шуплите ти още
свободен вятър ще свисти
и върху счупено крило
ще носиш белез от безкрая.
И нека бяла врана до презрак те обявят.
Ти все пак бяла лястовица сам си направи!
1981

НЕОТЛОЖНОСТ

Отлагаш за утре, за още,
за иначе, за дано, за пак.
Отлагаш себе си.

А стръкът трева не отлага,
гозде отместят камъка.
Сам през шупли расте.

И камъкът мълком отстъпва
пред избуялия
неотложен живот.

1982

ЕЗОТЕРИКА НА КОСАТА

„Драга редакция на сп. „Житно зърно“,
Предлагам на вашето внимание две статии от семейство филолози, занимаващи се с изследвания в областта на духовни и езотерични същности. Те живеят в гр. Бердянск, а Андрей Будугай е таврийски българин и в момента изучава български език, за да кандидатства в българско учебно заведение.
С приятелски поздрав: Дарина Чернева“

Уважаеми читатели, смятаме, че материалът, който публикуваме частично, защото дължината на оригиналния текст не позволява той да бъде публикуван в списание, ще бъде интересен за вас. Другият текст, изпратен ни от сем. Будугай, също би могъл да намери място в съкратен вид в следващи броеве на списанието. (Б. ред.)

Андрей и Олга БУДУГАЙ

Интерес представлява косата на човека, която според съвременната биология, заедно с козината на животните, перата на птиците, ноктите, клъна, копитата, рогата и люспите на рибите, се явява производна на кожата и изпълнява в организма множество функции. Косата притежава също голяма енергийна и магическа сила. Неслучайно от древни времена влюбените са слагали косите си в медальони и са ги подарявали един на друг. Такъв подарък играел ролята на талисман, на защита, която усилвала енергията на този, за когото бил предназначен. Разкази за подарена коса може да срещнем и в художествената литература: в трилогията-шедьовър на Джон Роналд Руел Толкин „Господарят на Пръстена“, в историческия роман на Рафаело Джованьоли „Спартак“ и др.

За магическата сила на косата свидетелстват и факти, споменати в едно от светите Писания. Например библейският герой Самсон, син на Маной от град Цора, още от утробата на майка си, която дълго време не можела да има деца, бил избран от съдбата да служи на Бога. Родителите му имали видение: да подготвят сина си за назарейството (обет, който изисквал от посветените определени аскетически ограничения и забранявал стригането на косата). Целият живот на Самсон преминал в

непрекъсната борба с филистимляните, чието иго „синовете Израилеви“ търпели 40 години. Слъжа филистимляните подкупили любимата на Самсон, Далила, и изтръгнали неговата тайна – че невиджаната сила на героя се крие в дългите му коси, неподстригани нито веднъж от рождението му. Ако се подстрижели косите му, обетът в назарейството се нарушавал, силата щяла да напусне Самсон и той щял да стане „като грудите хора“. През нощта филистимляните остригали спящия Самсон, ослепили го и го направили свой роб, оковавайки го с две медни вериги в Газа.

Косите на героя след време пораснали. Веднъж филистимляните завели Самсон в един храм на техния бог Дагон и започнали да го принуждават да „забавлява“ присъстващите. Враговете му искали да го направят за посмешище. Самсон искрено се помолил и получил от Бог предишната си сила, като вдигнал от мястото им два опорни стълба от храма и ги стоварил върху главите на присъстващите.

Магическа сила притежава не само косата, но и брадата. Магьосникът Черномор от поемата на А. Пушкин „Руслан и Людмила“ изгубил силата си, когато му отрязали брадата. В приказката на Алексей Толстой „Златното ключе или приключенията на Буратино“ „докторът по кук-

лените науки“ Карабас-Барабас се гордеел с дългата си брада и в критични ситуации се клел в нея.

Във фолклора на много народи са изобразявали знахарите, магьосниците, маговете, вълхвите, мъдреците и светците с дълги бради и коси. Тъй като косата е част от физическото тяло, тя носи информация за собственика си и тази връзка не се нарушава нито от разстоянието, нито от времето. Отрязана или окапала по естествен път коса (също и нокти или нещо друго от тялото, от облеклото или вещите, с които е свързан някой човек) са могли да бъдат използвани от вещици, магьосници и други слуги на тъмнината, за да получат власт над съзнанието (душата и духа) на техния притежател. Народните обичаи учат да не се хвърлят косми от косата безразборно, защото човекът ще заболее. Например в цивилизацията на инките една от многобройните задачи на държанките на върховния вожд била да изяждат щателно събираната през целия ден окапала коса на върховния инка. Това се правело с цел да се предпази здравето му, тъй като инките свързвали състоянието на вождя си, когото обожествявали, със съдбата на целия народ.

Случаи, когато се използвала коса при магии, е възможно да срещнем и при славянските народи. В наше време актът на черна магия се съпровожда с подстригване нула номер на осъжданите. Подобно действие съпровожда и новобранците, постъпили в армията. С подстригването започва и духовният път на тези, които са решили да постъпят в манастир. Послушникът доброволно се предава в ръцете на своя духовен наставник, който извършва ритуала на подстригването и по този начин послушникът се присъединява към егрегора на приеманата от него религия. Подобно обредно действие се извършва както с обикновени хора, така и с хора от аристократичен произход.

Както вече споменахме, при различните славянски народи подстригването си има специфични черти. То може да се различава по: възрастта на човека, количеството и степенята на родство на поканените да участват в обряда, порядъка на неговото изпълнение, използваните атрибути при обряда и т. н. По различен начин се съхраняват и отрязаните коси. Например Владимир Супруненко се позовава на случаи, когато отрязаната коса от главата на момченце се закопава под круша, за да има то къдрава коса, а пък снопче от косата на момиче са слагали под върба, за да има то дълга коса. При славянските младежи момичетата са полагали много грижи за косата си. В Украйна те са ходели с открита глава, признак на запазената чест на девойката. Когато тя я загубела, си покривала главата с кърпа. Пак там съществувал обичай, ако момък покриел главата на момиче с кърпа, тя ставала негова избранница. Подобно символично значение има покриването на главата

на булката с воал – това символизира прехода от зоденица към омъжена жена. В някои региони този ритуал се съпровождал и с подстригване на булката, като по този начин се усилвала магическата власт на младоженеца над бъдещата му съпруга. За омъжените жени и кърпите, с които покривали главите си, може да се каже също, че те не са имали право да показват главата си открита пред хората, но също и да я кичат с венци. Всички славянки са спазвали това правило. Ярکو свидетелство за това е избухналото въстание на чехите през 977 г. против тяхната княгиня Дубравка, която, вече стара баба, се е осмелила да окичи главата си с венец от цветя. Венецът от живи цветя защитавал младото момиче от посегателства. Народът вярвал, че момиче с венец на главата притежава чудотворна сила, която го предпазва от посегател. Славяните вярвали още, че венецът защитавал момичето от лоши очи и нечисти сили. С такава цел момичето не сваляло венеца от главата си и в празнични дни, когато според народните поверия бродели сенки на мъртвци, от вировете излизали русалки и на земята се появявали и други нечисти сили. В гревна Гърция защитна роля играел лавровият венец. Подобна функция изпълнявали гиадемите, короните, панделките и шнуровете, с които жените връзвали косите си. Руският израз “очертяя голуу” първоначално е имал значение на “защитавам се, като връзвам около главата си някакъв защитен предмет, който образува кръг около нея.”

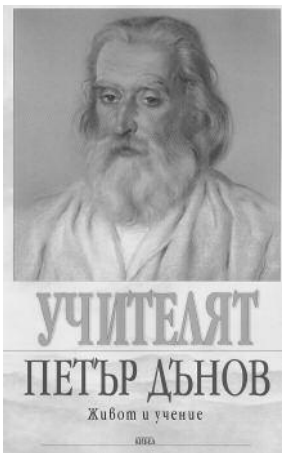
“Със сакрално-символичното значение, което е било придавано на косите, са свързани обичаи, според които косите се скриват или обратно, оставят се открити” казва Ариел Голан в научното си изследване “Мит и символ”. Той отбелязва: “В Европа, в средните векове, жените не снемали от главите си покривалата дори и в къщи.” Религиозните еврейки завързват кърпите си така, че напълно да закриват косите им. В глухите села на Дагестан жените не позволяват дори на мъжете си да видят косите им.

Косите на човека са продължение на неговата аура на физически план, мост между финия (астралния) свят и физическия. Дългите коси могат да се сравнят с антени, които обезпечават на човека (микрокосмоса) връзка с окръжаващия го свят (макрокосмоса). Затова хората с дълги коси, мустаци и бради имат по-големи възможности да предчувстват събитията, активно да възприемат новите мисли и, може би да еволюират. Вероятно с това се обяснява стремежът на хората от т. нар. свободни професии (артисти, художници, музиканти) да имат дълги коси.

Превод от руски: Татяна ЙОРДАНОВА

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ

УЧИТЕЛЯТ ПЕТЪР ДЪНОВ. Живот и Учение, съставител Милка Кралева, изд. Кибеа, 2001 г., 87 стр., цена 25 лв.

Това е една книга, която може да се нарече явление в издателската работа и безспорно е една от най-впечатляващите книги, излезли през годината. Авторският колектив си е поставил за цел възможно най-пълно и всеобхватно да представи на читателя живота и делото на духовния учител Петър Дънов (Бейнса Дуно). Документалният материал и начинът, по който е подреден, подсказват за дългогодишна

работа и богат архив. Той е вплетен в лаконичния и стегнат биографичен текст и е оживотворен от великолепните илюстрации и снимки. Въдновената работа на художника Хр. Хаджитанев и хуг. оформител Красимира Деспотова правят магията на тази книга.

Обхванат е цялостния житейски път на Учителя, като заедно с това изчерпателно и същевременно достъпно за най-широка аудитория, включително ученическа, са представени основните направления в неговото Слово, принципите, залегнали в учението му, формите, посредством които то е било предадено, и накрая – резонанса, който то е имало както върху съвременниците на Учителя, така и върху следващите поколения до наши дни.

Книгата представлява интерес както за хората, запознати с Учението на Бейнса Дуно, поради систематичната обработка на информацията, която я прави добър справочник, така и за всяка група аудитория, която може да открие в нея внушителния образ на един духовен Учител.

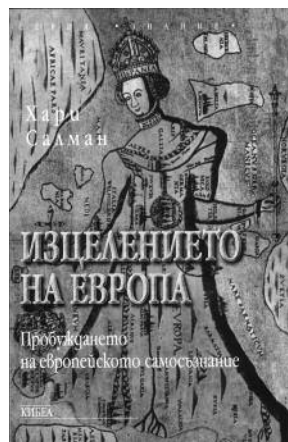
ЗДРАВЕ И БОЛЕСТ, Учителя Бейнса Дуно, съставител г-р Васил Велев, изд. Бяло Братство, 2001 г., 311 стр., цена 12 лв.

Тази енциклопедия на здравето ще зарадва всички, които се интересуват от правилен начин на живот и търсят по-дълбоките измерения на истинското здраве. Материалът на книгата е извлечен от хилядите беседи и лекции на Учителя и подреден по раздели. Във време, когато на пазара се предлага огромно количество преводна литература в същата област, тази книга ни

дава голямо морално удовлетворение с дълбочината и всеобхватността на методите описани в нея, част от духовното учение на Бейнса Дуно. Първата част дава представа за окултната анатомия и физиология на човешкия организъм, за законите и принципите, обуславящи неговите структури. В следващите раздели са разгледани духовните причини за болестите, какви нарушения водят до тях, как се проявяват те. Последната част на книгата обхваща класифицирани различни подходи на лечение, които навлизат през последните години под името холистично лечение, т.е. цялостно лечение на организма. Бейнса Дуно е настоявал, че най-простите средства, които ни заобикалят, са най-мощни лекарства и източници на енергия – храната, водата, въздухът, слънчевата светлина. Включени са и раздели за лечение с музика, с енергии и полагане на ръцете, с движение, лечение с мисъл и молитва. Отделено и много място на профилактиката – спазване на правилен начин на живот и добра хигиена, както и на отношенията лечител – пациент. Това, че съставителят на книгата, г-р Васил Велев, и редакторът – г-р Димитър Калев, са специалисти с богата практика несъмнено помага за правилните акценти и научния, професионален подход в оформлението на материалите.

ИЗЦЕЛЕНИЕТО НА ЕВРОПА, Хари Салман, изд. Кибеа, 2001 г., 317 стр., цена 7 лв.

Книгата на холандския културолог и изследовател на духовността Хари Салман, чиито статии сме публикували в няколко броя на списанието, изгражда образа на Европа като живо същество, състоящо се от дух, душа и тяло. Заг географските измерения авторът дири духовните ландшафти и извежда духовните причини, формиращи биографията на европейския организъм. В първата част

на книгата са разгледани духовните импулси от миналото, борбата за запазване духовното наследство на Европа. Специално място е отделено в тази и в следващите глави на малките духовни общности от хора, които са представлявали духовни огнища, осветяващи територията на континента и сега. Сред тях авторът упоменава и ролята на българските богомили. Във втора глава авторът представя картината на Европа от 20 век като се спира на някои основни тенденции, обуславящи политическото и икономическо развитие на съвременността – преоткриването на Средна Европа, моралните ценности на съвременното общество,

германската гуша, навливането на „Ню Ейдж“ културата и др., за да достигне до Духовната задача на Европа, на която е посветена трета глава. Мястото на стария континент сега е по-важно от всякога, като духовно средище между мъдростта на Азия и експанзията на Америка, това е аргументираният извод, до който авторът ни извежда. Но за да изпълни тази задача, Европа, която след Втората световна война е била разкъсана на две части – източна – Евро-Азия и западна – Евро-Америка, трябва да бъде изцелена, постигайки своята цялост.

Хари Салман, изследвал загубено славянските култури, многократно подчертава важната мисия, която славянските народи, славянската гуша имат в този процес на изцеление и обединение.

Той се обръща в края на краищата към руската идея, изразена в от Соловьев, която съдържа в себе си призива да бъде произнесена една свещена дума, обединяваща народите – дума на помирение. Коренът на тази социална идея авторът намира при богомилите.

ОРИГИНАЛНИ ТЕКСТОВЕ НА РОЗЕНКРОЙЦЕРИТЕ, Изд. „Звездна къща“, 2001 г., 313 стр., цена 7 лв.

Това е сборник с прочутите оригинални текстове на розенкройцерите, издадени през 16 и 17 век.

Трите текста – *Фама Фратернитатис*, *Конфесия Фратернитатис* и *Химическата сватба на Християн Розенкройц*, чийто автор е анонимен, представят историята на братството, създадено от Християн Розенкройц (1378–1464), неговите цели и задачи, както и пътя

на индивидуалното пречистване и извисяване – в *Химическата сватба*. Последното произведение е наситено с богатия език на символите и превежда читателя през едно магическо преобразяване за седем последователни дни. За читателя, търсец смисъла на символите, този текст предлага обширно поле за размисъл и вглъбяване. Розенкройцерските идеи, облечени в езотеричен език, мистични символи и алегории, са вдъхновявали много изтъкнати умове, художници и музиканти. Коментарът към текста подпомага читателя в сложната плетеница от фантазии, която го води по пътя към познанието. Следващият текст, *Златен трактат за философския камък*, оправдава славата на розенкройцерите, владеещи тайните на природата и не само алхимията на елементите, но и алхимичните процеси на душата и духа.

И вместо с послеслов, книгата завършва с Приказка от Гьоте, съдържаща „розенкройцерски“ символи и насоченост.

СВЕТЛИНАТА ОТВЪД, г-р Реймънд Мууди, изд. Хермес, 2001, 173 стр., цена 5 лв.

Д-р Реймънд Мууди е съзателят на емблематичното понятие „преживяване на прага на смъртта“ (NDE). Преди около 30 години той взриви научната обществено с доказателства от своята медицинска практика, че пациенти, преживяли клинична смърт, съобщават за едни и същи явления – отделяне от тялото, поглед отстрана, преминаване през тъмен тунел, среща с починали близки или същества

от светлина и накрая – изправяне пред Върховното същество от светлина. Първата му книга „Живот след живота“ стана една от най-дискутираните книги по цял свят.

В новата си книга ученият разглежда доказателства, натрупани от нови 1000 случая, които само той е имал през следващите години. Като всеки учен, г-р Мууди се старее да огледа обективно всички страни на явлениято, възможните „за“ и „против“, и представя различни възможни обяснения на феномена. Но когато все нови и нови пациенти, без разлика на социално положение, вероизповедание, раса и културна среда, между тях все повече деца, се завръщат със спомени за една среща с неописуемата светлина отвъд, която придава нов смисъл и перспектива на целия им живот, възможните „против“ като че ли остават повече в сферата на човешките предразсъдъци. В книгата е дадено място и на групи изследователи на NDE, всеки от които описва изумлението си на лекар при първите срещи с този феномен, и последващата го изследователка страст, водеща до навлизане в загадката на „живота след живота“.

**

Христо Костов, златар, предлага изработени златни медальони с емблемата на Бяло братство, Тегло 3 гр, размерът отговаря на отпечатания по-горе, злато – 14 карата, цена 82 лв.

Адрес: ул. „Хан Аспарух“ 18, София 1000, тел. 987 3153

Beinsa Duno about Paneurhythmy

Paneurhythmy is a science of how to regulate the physical, the spiritual and the mental energies, combining in a unity human thoughts, feeling and actions.

If all people would danced paneurhythmy consciously every morning, nothing bad would happen in that state. They wouldn't suffer diseases. Every exercise attracts certain forces. If the exercises were done with the proper rhythms, they would develop a lot of virtues in us. Their movements will attract the beings of light, of Love and generosity, of mercy, of faith and many others. The exercises are our best healers. When they are performed consciously, they will link us, through their positive ideas and energies, with the forces of the invisible world, from which we take in the strength necessary to sustain our life, to clarify our thoughts, feelings and will, and also to re-establish the broken link with God. Paneurhythmy is great force, which will spread out a great impulse in the world.

The harmonious paneurhythmy movements are one of the methods of elevated beings for self-education. These movements should be linked with the thoughts and feelings, otherwise they will be mechanical and won't be able to exert their regenerative and uplifting influence on your soul and mind. The advanced nations and the peoples of the sixth race, which is coming now, will give an expression of paneurhythmy as a necessity of simultaneously thinking, feeling and harmonious movements.

Paneurhythmy has to be applied in the education of individuals, society and humanity. There is a certain movement corresponding to each musical tone. It is an art to combine both music and movements. If you speak the language of Nature, it will respond to your requests, but if you don't know its language, it will keep silent. All gifts, which you acquire, will one day become the possession of all humanity. Everything, acquired by each of you will be common possession.

The three words are harmoniously united in Paneurhythmy, that is why it is the best system. When music, movements and inner life are joined in one, the whole human being is at work. The Truth is at work then – such movements put away the hindrances and open the path.

The movements in Nature are noetic. In the future, all movements of the people – when they act

and do their work – will be harmonious, because their mind, feelings and will will take part in them.

Every movement corresponds to a certain spiritual quality: there are movements of the Good, of the Mercy, of the Justice. Every virtue draws its own line of expression. You will study this and exercise it many times – ten times, a hundred times till you find them.

All geometric lines: straight, curved and combined, are put in work by dancing paneurhythmy. Each line influences the consciousness and brings into life new forces in humans – physical as well as spiritual ones. The songs must be turned into movements in which the whole body, the arms and the legs participate.

We want to live as intelligent beings, we want to succeed in our work, but when we walk, how should we do it, and when we read, how should we do it, and when we contemplate, how should we do it? If you curve your spinal column by reading and contemplating, you obtain nothing. The human body must keep the straight line between God, our Lord, (represented by the Sun) and the centre of the Earth. If possible, the spine should be only slightly deviated.

When one thinks correctly, one's movements become graceful. Every person expresses some specific beauty in their movements, corresponding to their character. There is one director in you – the head, which gives orders that the legs carry out, and the arms help.

While doing the paneurhythmy exercises, concentrate and ponder on the movements and on the high ideas underlying them; so that these thoughts will be conducted in your arms, your legs etc. If you are not concentrated, the movements lose their sense. Every movement determines the next one, all are related with each other. Through these movements people open themselves. The power of people lies in their concentration during the physical exercises so if we put in our love, our heart doing them, Living Nature participates. To keep the rhythm is also important, otherwise all our work is in vain. When you drop your hands with awareness and consciously towards the earth, you receive the beneficial energies from it, expelling to the soil at the same time the negative energies stored in your body. When you sit down on the earth, you have to be relaxed, so that the exchange of the energies will be proper, then you will rest immediately. Every movement you do should be sacred.

The paneurhythmic movements transform the energies from mechanical into organic and from organic into spiritual ones. Paneurhythmy re-establishes the harmony between the respiratory system, the brain and the digestive system, between mind, soul and spirit

I will tell you where your mistake lies: you carry the exercises on your back. No, leave the exercise to carry you, leave it to teach you. It will tell you how you must turn and raise your arms. Get on the train and do not try to rule the rotation of its wheels – it means, let the music of the exercise penetrate you, leave it to guide your movements.

Paneurhythmy means economical – not complicated but purposeful movements, which bring excellent results. These movements establish a link with Nature. Paneurhythmy is not only a dance, but also a conscious contact with Intelligent Nature. Each one of Nature's energies – light, thought and so on – does not flow not steadily, but in quantities where waves arise first stronger, followed by periods of rest, then again new quantities, which follow in a periodical sequence. This is the cosmic rhythm in Nature; that is why the rhythmical movements act so beneficially – they enable us to get in touch with the cosmic life. As more characteristics of the cosmic rhythms contain some song or a movement, the stronger are their effects on people, because of this same link with the cosmic life.

Doing the paneurhythmic and gymnastic exercises, stretch your fingers, your toes, and your muscles. When you stretch your muscles, the blood supply of your body improves, which determines the healing effect of the exercises. These exercises will enable you to be a lord of your whole body, to obtain harmonious movements and a graceful step. When your arm is stretched out, pointing upwards, you get in a contact with the sunrays, when it points downwards, you come in touch with the earthy forces. When your arm is loose, the contact with any forces is impossible. But only to stretch your extremities it is not enough, your mind must participate in this act. Every human movement must be Divine. Avoid every disharmonious movement when you dance Paneurhythmy. One who does the movements loosely is not able to serve to God. Be diligent. God loves diligent people. Learn first the exercises, then study the theory.

The whole of your body must be involved in every movement, every cell must vibrate, otherwise you are not a dancer. All parts of the body must become conductors of energy. The neck should be turned in all directions to improve the blood circulation in the head. Spend some free time doing some exercises for your neck.

Be concentrated, doing the paneurhythmy exercises. Some of you are like people who only walk round a chest full with treasures, not being able to open it. Dancing paneurhythmy, try to find the key to unlock the chest so its content will run into you. These movements are magnetic, they sweep away all troubles, deliberate people and make them lighter.

All the ancient mystic schools had rhythmic exercises as a method for education of their disciples

in music and harmony. The exercises, which I give you have been performed in the past on hidden places by initiates and adepts, in order to obtain certain achievements.

Humanity has passed through the time of an involution in the matter, while nowadays we are in an evolutionary process. The ancient dances were involutory. Now, being in the process of evolution, we collect the energy of the seeds, which we had sowed by involution.

The movements are a silent language, which must be studied; every movement expresses an idea, a thought. From all nations – Hindus, Egyptians, Assyrians, Greeks, as well as from all recent nations must be collected some movements, which should be transformed. Some movements, which were good for the past, should be changed into new forms. I gave you only the basic movements in paneurhythmy, only the seeds. And every movement, after it has been planted, will develop, will grow up into a new movement. There are certain movements, given in the occult science, which, when exercised, have a beneficial, magical effect. Paneurhythmy has been brought down from higher worlds and if you opened your eyes, you would see many high Beings, present here to take part in it. What the paneurhythmy exercises give is more than you could receive from any other exercises, but they must be done well, following all rules. The beings from the Sun follow watchfully our attempts to perform the solar rhythms in Bulgaria. On the sun, the paneurhythmy exercises are played widely, in large areas.

Paneurhythmy is a blessing. It is good if every one of you teach some other person to dance Paneurhythmy. Its exercises are a way for education, you will start with this. Mind, heart, body will understand these exercises and learn them. In the past the first gymnastics were spiritual. The rhythmical exercises always have beneficial effect. In Nature, everywhere, where is life, there are beautiful exercises.

All three worlds must participate in movement: the physical, the Spiritual and the Divine. Contemporary people suffer because of the rigidity of the small muscles, and poor circulation due to some lack of movement. All the small muscles get active while playing Paneurhythmia, movements combined with music are the best massage. The electricity and the magnetism flow thus freely through the solar plexus and the whole body. We suffer because of unnatural movements. Every noetic movement is linked with Living Intelligent Nature, the lovely movements bring life.

The movements, which I give you, exist in Nature. And only the movements, which are extracted from Nature, are beneficial. Movements, which couldn't be found in Nature are not harmonious and harm people.

Courses and lectures on paneurhythmy are necessary, as well as to organize special school of Paneurhythmy, because it brings the new impulse to be put into the nowadays culture.

"Jitno Zrno" 2/2001
 ("Grain of Wheat")
 An re-establishment
 of the Journal "Jitno Zrno", founded by
 disciples and followers of the Master
 Peter Deunov, published from 1924 to
 1944

Edited by
 Georgy Stoitshev
 Maria Kissova
 Dr. Svetla Baltova
 Ivanka Kresteva
 Tatjana Jordanova
 Minka Petrova

address: "Jitno Zrno"
 Sofroni Vratshanski str. 5A
 Plovdiv 4000
 Bulgaria

e-mail:
jitnozrno@hotmail.com
 tel.: ++359 32/235 080

ISSN 0861 427X

THE LIVING WORD

The image of the perfect smile *a lecture by*
Beinsa Duno 3

THE SCHOOL

The modesty. The patience *compiled from the lectures by*
Beinsa Duno Dr V. Velev 5
 Principles of the occult architecture *Natalia Popova* 8
 The healing and transforming power of the
 movements (Two examples from the paneurhythmic exercises)
dr. Svetla Baltova 12

THE WORLD AROUND

The crystals. 15
 Occult geology *Christo Christov* 19
 The healing power of the crystals according
 St. Hildegard von Bingen. 20
 The legend about Chintamany 22
 The constelations on the autumn sky *Nadka Dankova* 23

THE INNER WORLD

The prayer "Our Father" 25
 The Graal tradition. The path of the Graal along
 Europe *Harry Salman* 28

THE FOCUSSES OF THE SPIRIT

The Schumacher college *Minka Petrova* 35
 Satish Kumar *Minka Petrova* 37

THE ONNENESS OF LIFE

Meeting with Blaga Dimitrova *Tatjana Jordanova* 38
 The winner 40

The esoteric meaning of the hear *Andrej and Olga Budugay*
 42

BOOKS REWEVED:

The Master Peter Deunov life and teachings 44
 Health and illness *Beinsa Duno (Peter Deunov)* 44
 The healing of Europe *Harrie Salman* 44
 The secret texts of the Rosicrucians 45
 The light beyond *Raymound Moody* 45
 Beinsa Duno about paneurhythmy 46

*МОЛИТВА
ЗА БЛАГОСЛОВЕНИЕ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД*

*Господи, Боже на Силите,
в името на Христа, чрез което Иже Ти си благоволил да Те призоваваме,
ние, Твоите чада, идем тази сутрин и припадаме пред Твоите нозе.
Молябата ни, Господи, е да благословиш и упазии българския народ,
святата му верига, духовенството, управниците, министрите,
земедельците, учителите, търговците, трудещите се в благороден труд,
всички майки и бащи, които вършат Волята Ти
и всички добри хора, които работят за Твоето Царство на земята,
да простреш десницата си над тях и да ги помиливаш.
Господи, възвиси Лицето Си над тях и дарувай им мир!
Благослови тоя народ в превъзможване всички ухищрения на лукавия
и всичките му тъмни сили.
Молиш Ти се, благослови душата и духа на тоя народ,
за да Те хвалят през всичките векове на бъдещето.*

Амин